THE WEEKLY
GAZETA POLSKA
APPEARING EVERY THURSDAY.
Established 1873. Subscription only Two Dollars per year.
Represents the interests of more than 700,000 Poles residing throughout the UNITED STATES.
RATES OF ADVERTISING.
One line once . . . . . 50 ct.
One inch once $2.00
Subsequently half the price.
One inch one year $20.00
The "Gazeta Polska," read in all the States and Territories of the Union, in Canada, Mexico, Brazil, Chile, Peru, in France, Great Britain, Germany, Austria, Serbia, Danubian Principalities, Turkey, in Asia, and in all the provinces of ancient Poland, is a really first-class advertising medium.
All communications ought to be addressed:
W. Dyniewicz, 532 Noble Street, Chicago, Ill.
W. DYNIEWICZ, PUBLISHER.
The printing Office of "Gazeta Polska" executes the cheapest, promptest and most correct printing in the Polish language.
Job Printing in all modern languages neatly executed.

GAZETA POLSKA CHICAGO

PISMO LUDOWE DLA POLONII W AMERYCE.

GAZETA POLSKA
Wychodzi co czwartek każdego tygodnia.
Prenumerata wynosi rocznie:
W Stanach Zjednoczonych i Canadzie . . . $2.00
W Europie, Azyi, Meksyku i Ameryce Południowej . . $3.00
Cena inseratów dla Polaków wynosi:
Od wiersza drobnego druku, na raz jeden . . . c. $.
Od cala $1.00
Rocznie od cala $10.00
Następnie połowę.
Dla obcych cena podwojona.
POSZUKIWANIA krewnych lub znajomych nie wynoszące cala druku na raz jeden 50 centów, następnie połowę.
POSZUKIWANIA za raz jeden jak i ogłoszenia o zmianie pomieszkania lub założeniu jakiego przedsiębiorstwa dla abonentów naprzód płatnych, bezpłatnie.
Pieniądze winne być przesyłane przez P. O. Money Order, Ekspress, lub w liście registrowanym.
Rękopisy nie zwracają się.
Wszelkie listy, korespondencye i pieniądze winne być adresowane:
W. Dyniewicz, 532 Noble Street, Chicago, Ill.
W. DYNIEWICZ, WYDAWCA.
W drukarni „Gazety Polskiej" wykonują się wszelkie roboty, wchodzące w zakres drukarski, po najtańszej cenie.

Nr. 18. Chicago, Illinois, Czwartek 6go Maja, 1886 roku. Rok 14.
ENTERED AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILLINOIS, AS SECOND-CLASS MATTER.

Wiosna! Wiosna!

Kto chce sobie kupić kawałek ziemi i zapewnić sobie i familii utrzymanie aż do śmierci, ażeby nie zależeć od bosa ani formana, i nie oczekiwać roboty albo szukać takowej, ten niech się obejrzy za kupnem ziemi teraz na wiosnę, bo ta pora roku jest najstósowniejszą do obejrzenia gruntu i okolicy. A najlepszy grunt i okolicę do osiedlania się znajdziecie w tak nazwanej

Hofa Park Osadzie

— w —

PUŁASKIM lub ANGELICE

w WISCONSINIE.

Są to najbliższe kolonie polskie od Chicago i Milwaukee, największych miast handlowych na zachodzie. Kto z Milwaukee wyjedzie jednej nocy, użyje cały dzień na oględy, to w drugą noc może już być w Milwaukee napowrót. Są tam grunta dobre, klimat zdrowy, farmy już w całej okolicy zagospodarowane, a w Hofa Park i Pułaskim okupiło się już przeszło 300 familii polskich, którzy łączą się w parafie, i wznoszą sobie kościoły i szkoły polskie. Kto chce tam nabyć ziemi, i ugruntować dla siebie i swojej familii własną dziedzinę, niechaj się zgłasza czy piśmiennie czy osobiście po bliższe informacye co najrychlej do

J. J. HOF, General Land Office,

No. 117 & 119 West Water Str.,

Milwaukee, Wis.

Z drukarni „Gazety Polskiej" wysnodzi także regularnie w każdy czwartek

TYGODNIK
Powieściowo-Naukowy

który kosztuje dla naprzód płatnych abonentów „Gazety Polskiej" w Stanach Zjednoczonych i Canadzie tylko jednego dolara. Dla innych dwa dolary.

Do Europy, Azyi i Ameryki południowej 50 centów więcej.

Pieniądze na Tygodnik muszą być naprzód przysyłane.

Rocznik Tygodnika rozpoczyna się z dniem 1 Lipca.

Zapisujący sobie Tygodnik, odbierają poprzednie numery od rozpoczętego rocznika, aby mieli powieści rozpoczęte w całości.

Żądającym, posełа się jeden z poprzednich numerów Tygodnika na okaz bezpłatnie.

Schoenhofen'a Hala,
narożnik Milwaukee i Ashland ave.
Halę tę jak najelegancką i opatrzoną w wszystkie najnowsze niepszenia poleca się
towarzystwom i spółkom,
jako też szanownej publiczności w ogóle do odbywania
teatrow, koncertow, zabaw i posiedzeń.
Z halą tą są połączone pokoje dla klubow i kręgielnie, które mogą jeszcze być zajęte na kilka dni w tygodniu.
JAC. GASTEL, właściciel.
(14.5.'86.)

A. LOWENTHAL & ROGALSKI
Założyli dla Polaków
Skład Obuwia
pod Nr. 491 MILWAUKEE AV.
Mają na składzie wszelkie obuwia,
wykonują obstalunkową robotę najspecyalniej; wszelkie obuwia obstalunkowe wykonują się na czas i porządnie.
A. LOWENTHAL & ROGALSKI
527 Milwaukee Ave.

W. Dyniewicz,
Notaryusz Publiczny,
wyrabia
PRAWNE HYPOTEKI,
Dokumenta, Kontrakty,
Pełnomocnictwa, Testamenta,
wszelkie interesa w zakres notaryacki wchodzące.
539 Noble Str.,
CHICAGO, ILL.

HOTEL
POLSKO-LITEWSKI
JANA RESZCZYNSKIEGO,
Mam obszerną Halę na mityngi, wesoła i różne zabawy.
258 Sangamon str.
blizko Milwaukee Avenue
CHICAGO, - - - - Illinois.

JOHN GROSSE,
"Clothing-House,"
róg Milwaukee Avenue i Division ulicy.
Najlepszy i najrzetelniejszy skład ubiorów i kapeluszy.
Minęły Święta Wielkanocne i nadchodzą Zielone Świątki. Setki i setki ludzi kupowały ubiory i kapelusze swe w naszym bogato urządzonym składzie ubiorów i kapeluszy.
Natłok w naszym magazynie był bardzo wielkim; pomimo tego staraliśmy się o ile możności zadowolnić każdego.
Hasłem naszem jest:
Tanio — pięknie — stósownie.
Dziękujemy Wam za zaufanie, którem nas zaszczyciliście i prosimy, abyście także odwiedzili nasz wyborowy skład, gdybyście na nadchodzące Zielone Świątki ubiorów, kapeluszy, koszul i t. d. potrzebowali.
W języku waszym rodzinnym usłuży Wam
JÓZEF FISCHL,
expedyent polski
JOHN GROSSE,
Milwaukee Avenue, rog Division ulicy.
(July 1, 86.)

FIRST
NATIONAL BANK
of CHICAGO.
PIERWSZY
NARODOWY BANK
W CHICAGO.
Narożnik Monroe i Dearborn ul.
KAPITAŁ $3,000,000.
WEKSLE
Berlin — Niemcy, Wiedeń — Austrya, Petersburg — Rosya i wszystkie inne europejskie kraje jako też na wszystkie kursujące pieniądze
LISTY ZASTAWNE
dla użytku podróżnych w wszystkie części świata. Ściąganie spadkobierstw (scheden) i wszelkich należności z Polski, Niemiec, Austryi, Rosyi i wszystkich europejskich krajów za bardzo umiarkowaną komisyą.
Zarząd.
SAMUEL M. NICKERSON, Prezydent. LYMAN J. GAGE, Wiceprezydent.
R. SIMONDS, Kasyer. H. M. KINGMAN, Podkasyer.
R. J. Street, as. Kasyera.

PROSTA
Linia Hamburgska
Wszystkie parowce tej linii zostały dla niej zbudowane.
Wygody pasażerów między-pokładowych tych parowców nie mogą być przewyższone.
Nie zatrzymują się ani w Anglii, ani we Francyi.
$21.00 do Hamburga z $23.00,
BILETY
na całą podróż tanio!
Tysiące pasażerów, którzy tą linią podróżowali, wyrażają swe zadowolenie piśmiennie.
CHAS. KOZMINSKI & CO.,
Jeneralni Agenci dla Zachodu,
168 Washington ulica, Chicago.
PHELPS BROS. & CO.,
Jeneralni Agenci,
31 & 33 Broadway, New York.
— Dla Polaków —
W. DYNIEWICZ CHICAGO.

Generalna agentura
— North German Lloyd. —
BREMEN—BALTIMORE.
NIEMIECKA CESARSKA POCZTA.
Mandaty, Pocztowe, draftsy, paszporty po najtańszych cenach.
Pełnomocnictwa wystawiam i ściągam spadkobierstwa, tanio i szybko.
J. W. Eschenburg,
S. W. Corner Fifth Av. i Washington St.
CHICAGO, ILLS.

CHAS. KOZMINSKI & Co.
168 Washington Street, Chicago.
Europejska
Wymiana pieniędzy
i handel wekslów.
Zachodnia Generalna-Agentura.
Hamburgskiej linii parowców
Karty okrętowe
tam i napowrót z Europy zawsze tanio
Weksle
na wszystkie główne poczty i przesyłamy szybko i rzetelnie pocztowe pieniężne wypłaty we wszystkie strony świata. Wyrabiamy
pełnomocnictwa
z konsularnem i notaryalnem uwierzytelnieniem, oraz ściągamy sumiennie majątki i inne posiadłości
Płacimy
najwyższą cenę za zagraniczne pieniądze.

KONSUL
H. CLAUSSENIUS,
Jeneralna Agentura
BREMENSKICH
Parowych Okrętów
(North German Lloyd),
z BREMEN do NEW YORK
i napowrót.
Weksle, wypłaty pieniędzy
przesyłane wprost w dom.
Najtańsze
KARTY OKRĘTOWE,
Pełnomocnictwa wystawia prawne i ściąga spadkobierstwa.
H. CLAUSSENIUS i CO.,
No. 2 South Clark Street,
CHICAGO, ILL

HYNES, ENGLISH & DUNNE
ADWOKACI
79 Clark str., Rooms 20—21
naprzeciwko
NOWEGO „SĄDU"
Chicago.

Telegramy Zagraniczne

GALICYA.

Wiedeń, 28 kwietnia. Podczas pożaru w Lisko utraciło dwanaście osób życie i wielu zostało pokaleczonych.

— Miejscowości Dobrowiany, Bojaniec i Chyrow spaliły się zupełnie; Sanok został znacznie przez pożar uszkodzony. W Chyrowie sch wycono podpalacza. Friedland(?) w Morawii spalił się także prawie zupełnie, przyczem 10 ludzi utraciło życie.

Kraków, 38 kwietnia. Lud wiejski w okolicy Grabowa, Tarnowa i innych miejscowości poczyna się buntować. Szlachta uchodzi do Krakowa i Lwowa obawiając się powtórzenia scen z r. 1846.

Wiedeń, 29 kwietnia. Niemiecka osada Brygidyn w powiecie stryjskim w Galicyi, spaliła się.

Wiedeń, 30 kwietnia. W Galicyi spaliły się znów dwa miasteczka i jedna wioska.

Z WATYKANU.

Rzym, 28 kwietnia. Papież obdarzył dzisiaj za wstawieniem się królowej hiszpańskiej Jacobiniego, sekretarza stanu, orderem złotego runa za usługi położone w sprawie wysp karolińskich.

Paryż, 29 kwietnia. Powiadają, że Ojciec św. w przypadku zawiązania stosunków dyplomatycznych z Chinami, co niezawodnie nastąpi, zamianuje nuncyuszem prałata francuzkiego, aby przez to pokazać, iż nie zamyśla wyrugować Francyi ze stanowiska obrońcielki katolickich misyj w Chinach.

Rzym, 30 kwietnia. Ojciec św. podziękował w liście bardzo przyjaznym cesarzowi Wilhelmowi za kosztowny złoty krzyż, którym go ten obdarował za usługi położone w sprawie wysp karolińskich.

ROSYA.

Yelta, w Krymie, 29 kwietnia. Eihma Pasza, nadzwyczajny poseł turecki miał dziś u cara posłuchanie i wręczył mu własnoręczne pismo sułtana.

NIEMCY.

Berlin, 28 kwietnia. Cesarz Wilhelm przesłał Ojcu św. bardzo kosztowny, drogiemi kamieniami ozdobiony krzyż złoty, jako znak wdzięczności za usługi przyjacielskie Jego Świątobliwości w załatwieniu sporu o wyspy karolińskie.

— Czasopismo pewne szlązkie donosi, że Bismarck oświadczył księdzu dr. Kopp, biskupowi w Fuldzie, iż osobiście nie ma nic przeciw powrotowi zakonów ani nawet Jezuitów.

FRANCYA.

Paryż, 28 kwietnia. Korsykański badacz starożytności, ks. Casanova odkrył dokumenta, które opiewają, że Krysztof Kolumb urodził się w mieście Calvi, na wyspie Korsyka, i ztamtąd przeniósł się do Genuy. Prezydent Grévy przejrzawszy dokumenta i przekonawszy się o ich prawdziwości, upoważnił władze w Calvi do obchodu 400 rocznicy odkrycia przez Kolumba Ameryki, jako święto urzędowe.

WIELKA BRYTANIA.

Londyn, 30 kwietnia. Gladstone zadaje fałsz pogłoskom, iż chciał się nawrócić do wiary rzymsko-katolickiej i że prosił o nieogłoszenie swego zamiaru dla przyczyn politycznych.

Zatargi na półwyspie bałkańskim

Londyn, 28 kwietnia. Wiadomości z Grecyi są sprzeczne. Telegram jeden donosi, że Francya starała się, o ile możności, aby załatwienie sporu wypadło na korzyść Grecyi, lecz że usiłowania jej były daremnemi. Inna wiadomość opiewa, że Francya nie podpisała *ultimatum* wielkich mocarstw, żądających rozbrojenia Grecyi. Grecya żąda podobno kilku ustępstw za rozbrojenie wojska.

Inne telegramy donoszą, że rząd grecki już rozporządził rozbrojenie.

Telegram z Wiednia donosi, że Francya zaproponowała konferencye, której celem ma być obrada, jakie ustępstwa można Grecyi zrobić.

Z Aten donoszą, że flota wielkich mocarstw wróci do portu Piraeus, aby zabrać z Aten wszystkich posłów zagranicznych.

Ateny, 28 kwietnia. Rezerwy zostały za rozporządzeniem królewskiem rozpuszczone. Minister spraw kraju uwiadomił prefektów w całym kraju, iż rząd postanowił zastósować się do żądań wielkich mocarstw, które wezmą pod rozwagę żądania Grecyi.

Minister wojny nie zgadza się na rozbrojenie wojska i poda się do dymisyi, gdyby takowe miało nastąpić.

Londyn, 28 kwietnia. Telegram z Aten doniósł, że rząd grecki żąda, aby *ultimatum* cofniętem zostało.

Ateny, 28 kwietnia. Delyannis prezes ministeryum greckiego powiedział dziś delegacyi, która mu podała wnioski obywateli, że rząd nie przyobiecał Francyi rozbrojenia wojska, że przyjął pośrednictwo Francyi pod tym warunkiem, że kwestya grecka zostanie wnet załatwioną, że rząd nie ma zamiaru usłuchać wielkich mocarstw, lub złożyć broń. Jeżeli żądania Grecyi nie zostaną zaspokojone, to zostanie wkrótce wojna wytoczona a Grecya ustąpi dopiero wtenczas, gdy flota jej zostanie przez flotę wielkich mocarstw zniszczoną a miasta greckie będą leżały w gruzach.

Ateny, 29 kwietnia. Minister wojny podał się do dymisyi, ponieważ się nie zgadza na kroki przedsięwzięte przez kolegów podczas jego nieobecności.

Rezygnacyą ministra wojny Mavromichalis uważają wszędzie za przepowiednię pokoju. Delyannis, prezes ministeryum, zastąpi tymczasem ministra wojny. Odpowiedź rządu greckiego na *ultimatum* wielkich mocarstw ma nastąpić do wtorku; jeżeli do tego dnia Grecya się nie podda, to posłowie wielkich mocarstw w Atenach zostaną przez swe rządy odwołani.

Konstantynopol, 30 kwietnia. Rząd turecki podziękował wielkim mocarstwom za usiłowania ich, mające na celu rozbrojenie wojska greckiego. Turcya wyrzeknie się wynagrodzenia za wszelkie ofiary, które musiała ponieść, jeżeli Grecya rozbroi wojsko swe natychmiast.

Ateny, 30 kwietnia. Rozbrojenie greckiego wojska rozpoczęło się.

Londyn, 30 kwietnia. Wielkie mocarstwa zażądały wprawdzie bezwarunkowego poddania się Grecyi, lecz zdaje się jednakowoż, że Turcya zostanie zmuszoną do odstąpienia Grecyi kilka okręgów. Powiadają, że Francya i Rosya będą pracowały w tym kierunku.

Francya i Niemcy.

Przeszło sto lat temu, kiedy Frederyk drugi dzierżył berło pruskie, wojska jego okazały się być lepszemi od armii francuzkiej, czego dały dowód w bitwie pod Rossbach i innych.

Lecz nastąpiła rewolucya francuzka; nowy duch wstąpił w lud francuzki, jego naczelnicy byli wybornymi wodzami, odkryto nowe metody prowadzenia wojny i Francuzi stali się pierwszymi żołnierzami Europy. Pod Napoleonem skruszyli prawie monarchię pruską; armie pruskie zostały zniesione i zdobywca dyktował swe warunki pokoju ze stolicy podbitego królestwa.

Przez połączone mocarstwa Europy, tron Napoleona został nareszcie wywrócony, lecz przez przeszło pół wieku jeszcze otaczał Francyę blask sławy wojskowej. Tymczasem Prusy i całe Niemcy przygotowywały się do nowej wojny z Francyą. Nadszedł rok 1870, a maszyna wojskowa, zbudowana cierpliwie przez Moltkego okazała się o tyle wyższą nad organizacyą francuzką, o ile armie prowadzone na początku stulecia przez Napoleona przewyższały siły wojskowe niemieckie w tym samym peryodzie. Francya została tak poniżoną przez Niemców, jak Prusacy po bitwie pod Jeną przez Francuzów.

Od czasu tego t. j. od roku 1871 dwa te mocarstwa ściśle mają się na oku — Francuzi myślą o zemście, Niemcy zaś przygotowują się do odparcia napadu, gdyby takowy miał nastąpić. Kilka tygodni temu została w Francyi wydana książka, która okazuje, jak głęboko tkwi w sercach Francuzów myśl ostatecznej zemsty za poniżenie w roku 1870 — 1871. Autorem jest p. Derouléde, który napisał poprzednio wiele pieśni wojennych. Książka ta, nosząca napis „Przed bitwą", opiewa, iż powinnością każdego Francuza jest nie myśleć o trwałym pokoju z Niemcami i pracować za odzyskaniem Alzacyi i Lotaryngii. Autor stara się udowodnić, że potęga wojskowa Francyi znacznie się zwiększyła w przeciągu ostatnich piętnastu lat i że Francya śmiało może stawić czoło Niemcom Powiada, że armia francuzka została wydoskonaloną pod wszelkiemi względami i że rok rocznie 1,153,426 żołnierzy ćwiczy się w sztuce wojskowej. Twierdzi także, że Francya może w razie potrzeby wysłać na pole walki 2,500,000 ludzi, że wydała niezmierne sumy na polepszenie i reorganizowanie artyleryi i iż w arsenałach znajduje się 5,000,000 sztuk broni. „Francya nauczyła się", powiada także, „tajemnicy pomyślności od swych napastników — a może być, iż w Lotaryngii znajduje się jaka miejscowość, której nazwa zatrze pamiątkę klęsk pod Metzem i Sedanem".

Słowo pożegnalne

na cześć śp. Bohdana Zaleskiego.

Druhu i ostatni mój kolego sejmowy z 1831 roku, czcigodny Synu Polski! opuściłeś nas i zamieniłeś doczesną na wieczną Ojczyznę! Zostawiłeś nas na łzawym padole śród bolesnych ciosów Polsce zadawanych, śród próżni, która zapełnioną być nie może!

Niech żałoba narodowa po twoim zgonie świadczy jak dalece Polska się w Ciebie wcieliła, jak potężny był u Ciebie duch miłości, poświęcenia i talent! Świeczniki narodowe nie gasną, żyć przeto będziesz w pamięci naszego narodu, i wskazywać dzisiejszemu i przyszłym pokoleniom, jak należy służyć Bogu i Ojczyźnie z pełną wiarą w jej odrodzenie.

Prawie równiennik twój wiekiem, przejęty twem zamiłowaniem wszystkiego co polskie i narodowe u progu wieczności gotuję się do twej piel grzymki utraciwszy wszystkich moich bliższych towarzyszy ze świetnej epoki wojny o niepodległość, ale pragnę w ostatnich dniach żywota uczcić pamięć twoją, wzywając ziomków do ślubowania na twoim grobie zjednoczenia, łączności solidarności, które jedynie mogą nas uratować od niebezpieczeństwa grożącego naszemu narodowi.

W chwili obecnej tak smutnej i pełnej grozy szukajmy w przeszłości pociechy i otaczajmy czcią penatów naszych i pamiątki ojczyste. W naszych narodowych ogniskach żyje i żyć będzie Polska, która w śmierci Bohdana tak wielką stratę poniosła.

Żegnamy Cię, ukochany wieszczu, uproś nam u Wszechmocnego Boga odrodzenie rychłe zbolałej Ojczyzny.

Władysław Plater.

Zamek Muzeum Narodowego
w Rapperswyl, 5 kwietnia
1886 roku.

Drobne Wiadomości.

* W Dubois, Pa., sprzedał Jan Dubois, całą swą własność oszacowaną na $15,000,000 swemu bratankowi Janowi E. Dubois za — jednego dolara.

* W stanie Iowa jest 11,000 lekarzy.

* Najnowszym wynalazkiem są kapelusze z papieru.

* Za uchwały rady miejskiej w St. Paul, Minn., będą odtąd golarnie zamknięte w niedzielę.

* W Toms River małem miasteczku w zachodniej części stanu Pennsylvania został niedawno temu zamordowany niejakiś Mainwright. Od tego czasu „pokutowało" coś, w domu, w którym mieszkał. Powiadano, że co noc o dwunastej godzinie było można słyszeć jęki i brzęk kajdan. Sprawa ta zakończyła się w nader prozaiczny sposób. Odkryto bowiem, że „duchem" była wielka sowa, która przy jednej z nóg miała dość długi łańcuch. Schwycono ją i od tego czasu ustały „strachy."

Nowe ofiary domu gry w Monaco. Przed kilku dniami w Monaco jakiś dystyngowany mężczyzna wynajął łódkę w celu użycia rozrywki przy wybrzeżu morskiem i odpłynąwszy pareset metrów, rzucił się w nurty. Wyratowany, z rozpaczy po utracie całej fortuny na rulecie, nazajutrz powiesił się. Niedawno także, dość wcześnie jeszcze spostrzeżono powieszonego w parku na drzewie jakiegoś medjolańczyka, którego zarząd domu gry, zaopatrzywszy w pieniądze na podróż, wyprawił cichaczem do domu. Jakiś Węgier, przegrawszy ostatniego luidora, z udanym spokojem usiadł w kącie sali na kozetce i przebił się na śmierć sztyletem w serce. Nikt, oprócz ajentów domu gry, nie dostrzegł tego na razie. Ci w jednej chwili ugrupowali się koło niego i otworzywszy okno, niepostrzeżenie wyrzucili przezeń trupa. Rzecz cała byłaby może pozostała w tajemnicy, gdyby nie to, że ciało spadło na czuwającego pod oknem dozorcę, który z tego powodu popadł w obłąkanie zmysłów. I to wszystko w 19 stuleciu.—

Z gospodarstwa.

Aby się przekonać, czy krowa zaszła cielęciem, wpuść kroplę świeżego mleka z tej krowy w szklankę napełnioną czystą wodą. Jeżeli mleko rozejdzie się zupełnie po wodzie, krowa nie jest cielną; jeżeli zaś kropla spadnie na dno szklanki i tam utworzy jakoby mleczny obłok, krowa jest cielną.

W tych dniach odebrała

KSIĘGARNIA POLSKA
W. Dyniewicza
w wielkiej ilości następujące książki do nabożeństwa z Europy.

Ołtarz rzymsko katolicki, oprawne w skórkę, i wyżłacane brzegi po — — — — $1.50
te same z okuciem i klamerką po — — — — — 2.00
Ogródek duchowny, oprawne w skórkę i wyżłacane brzegi 1.50
te same z okuciem i klamerką — — — — — 2.00
Wianek Maryi, oprawne w skórkę i wyżłacane brzegi — 1.50
te same z okuciem i klamerką — — — — — 2.00
Anioł stróż, oprawne w skórkę i wyżłacane brzegi — — 1.00
te same z okuciem i klamerką — — — — — 1.50
Mały wyborek, oprawne w skórkę i wyżłacane brzegi — — 65
Katolik w modlitwie, gruby druk, oprawne w skórkę angielską, marmurowe brzegi — — — 1.00
te same oprawne w dobrą skórkę i wyżłacane brzegi — — 1.50
Wybór nabożeństw i pieśni, gruby druk, oprawne w skórkę i wyżłacane brzegi — — 1.75

OBRAZKI CARYZMU.

PAMIĘTNIKI

J. GORDONA.

(Ciąg dalszy.)

Kazałem mu milczeć.

Tymczasem kaszel mój wzrastał, ból piersi dokuczał, oznajmiłem mu, że służy mi prawo pozostania w najbliższym szpitalu. Przeczył temu, jednak instrukcyi pokazać nie chciał. Lecz odtąd, był usłużnym, uprzedzającym, bylem tylko nie myślał nigdzie zostawać. W Słucku wezwałem miejskiego lekarza, który przyniósł mi ulgę.

Przybyliśmy do Bobrujska. Poglądałem na wązką Berezynę, która pogrążyła w sobie około 36,000 Francuzów, gdy drugie ich tyle śmierć na jej brzegach znalazło. Na poczcie jadłem obiad z oficerem od inżynieryi i z córką gospodyni domu, zaproszony przez nich. Inżynier mówił, że z żalem przepuszcza rodaków na wschód, przez drogę, która zostaje pod jego dozorem. Panna oświadczyła, że największą jej boleścią jest, iż matka jej poszła za mąż za poczthaltera Moskala! ale że ona nigdyby tego nie zrobiła, choćby miała starą panną zostać. Inżynier się uśmiechnął, jak gdyby chciał powiedzieć, że tak źle nie będzie.

Biedne doprawdy te panny w Polsce. Młodzież krajowa ginie w obszarach Rosyi, a za Moskala rzadko też której chce się wyjść i chrzcić w dodatku dzieci na obcą wiarę, wedle ustanowionego prawa. Przejeżdżając kiedyś w Sandomierskiem około karczmy, postrzegłem mnóstwo tańcujących dziewek, a zaledwie kilku między niemi wesołków. Na chłopcach wam zbywa dziewoje, rzekłem: „A cus prose panica, kiej Moskol na wojackie ich pognol" — odpowiedziała jedna śmielszej natury.

Nie wiedziałem, że kraj nasz ma swoje bobry, atoli w Bobrujsku pokazywano mi kołnierze bobrowe, upewniając, że pochodzą z Berezyny. Ustępują w dobroci sybirskim; za to cena krajowego wynosi zaledwie kilka rubli, gdy sybiryjskiego dochodzi do pięciuset.

Z Bobrujska, przez Mohilew, przybyłem do Orszy po nad Dnieprem.

W Orszy dziewięć kościołów w gruzach!

Przeprawiwszy się na promie przez Dniepr, ukazuje się zupełnie inna, równa, tęskna kraina. Twarze w tej tam małoludnej stronie, są smutne. Od razu poznałem, że to przedsionek Rosyi...

Żaden kraj Europy nie posiada tyle spławnych i tak wielkich rzek, ile Rosya; ale w żadnym cywilizowanym kraju, komunikacya wodna nie jest tyle, ile tam zaniedbaną. Napatrzyłem się, jak tam wszystko pod względem budowy jest tylko pozorne. Powodzie były ogromne, całe więc oszukaństwo w konstrukcyi mostów, szluz, w sypaniu grobli, wyszło na jaw. Rzadko gdzie nie byłem zmuszony przeprawiać się czołnem przez rzekę, rzeczułkę, chociaż mosty stały obok; sterczały one bezużyteczne pośród wody, jakby szczątki przedpotopowe. Miliony kapitału pogrążone w błoto!

MOSKWA.

Droga wypadała na Moskwę, przez Smoleńsk, Drohobuż i Wiazmę.

Mur otaczający Smoleńsk, oddziela nakształt chińskiego, to najbliższe Polski gubernialne miasto, od cywilizowanego świata. Nie ma w niem życia publicznego, nie ma miejsca schadzek, żadnej kawiarni, dokądby zajść można dla odczytania gazet; mieszkańcy siedzą w domach, cisza panuje na ulicach.

Nieprzyjemne robi wrażenie miasto, pozbawione gwaru miejskiego. Zżółkłe mury oświecone promieniami słońca, gdy się jest samotnym pomiędzy niemi, smętny przedstawiają widok. Przy wjeździe tylko bazar był nieco ożywiony, i dwie mniszki rosyjskie, tam się uwijające, zwróciły moją uwagę: w ich gadatliwości, ruchach, zatrzymywaniu się i oglądaniu uderzała pewna lekkość, różniąca je od innych kobiet.

Uderzyła mię także, przy wyjeździe z tego polskiego niegdyś miasta, bójka uliczna mieszczan unitów, z mieszczanami grecko-rosyjskiego wyznania. Prawosławni nazywali pierwszych Polakami bez mózgu; a ci tamtych Moskalami.

W Drohobużu, zamiatacze ulic błotem za mną rzucali, wołając: Sybir jedzie! Drohobuż sławi się kwasem; kwas jest zwykłym napojem w Rosyi, jak piwo w Niemczech, a wino we Francyi.

Wiazma rozsyła swoje pierniki po całym kraju, które drogo kosztują, a ustępują w dobroci toruńskim. Lecz więcej jak pierniki, zajęła mię rozmowa pewnego pocztmajstra za Wiazmą. Był to sędziwy staruszek, którego zastałem pijącego harbatę wraz ze swą połowicą. Zaproszony do stołu, pierwszy raz obaczyłem zwyczaj picia herbaty w Rosyi tak zwaną przekąskę. Raczący się nią, trzyma w zębach kawałeczek cukru i przepuszcza przezeń nieosłodzoną herbatę. Kawałek ten wystarcza mu tym sposobem do osłodzenia kilku filiżanek napoju.

Pocztmajster zapytywał, z jakiego powodu jadę z żandarmem? Starałem się zaspokoić jego ciekawość; ale słuchając z miną powątpiewania, rzekł: „Nie ta to przyczyna być musi, lecz prędzej ta, że wy tam w Polsce chcecie równości; a nie baczycie, że nawet święci w niebie nie są sobie równi." I zaczął wyliczać całą hierarchię świętych, pół-świętych i błogosławionych. Nie wiedziałem, że Rosya posiada oprócz armii zbrojnej, tak liczne zastępy świętych.

Im więcej zbliżałem się ku Moskwie, tem więcej cerkwi we wsiach i miasteczkach, obrazów świętych w domach i przed domami napotkałem. Gdy raz ocknąłem się po podróżnej drzymce, gród malowniczy, któremu podobnego nie widziałem na kuli ziemskiej wyrósł przedemną.

To Moskwa.

Wieże, kopuły i dzwonnice, różnej wielkości, różnych form i rozmiarów! Różnokolorowe, owalne dachy obsypane gwiazdami; szpice, minarety, seciny złocistych bań i podwójnych prawosławnych krzyżów, migocą w obłokach!

To Moskwa, miasta tradycyi, poglądająca ze swymi 300,000 mieszkańcami, na nierównie ludniejszy, nowy Petersburg, zowiąc go zamorskiem gniazdem, cudzoziemskiem— i uważając narzuconą oświatę, przez cieślę petersbuskiego, Piotra W., jako cios dla narodowości, która się mogła była rozwinąć właściwym narodowi postępem.

Rzeczywiście, z Petersburga o Rosyi wydać sądu nie można: Moskwa jest jej sercem. Palona przez Tamerlana, zajęta przez Polaków w roku 1611, zniweczona przez Francuzów, znowu się odbudowała na dawny sposób i dziś znowu błyszczy i zadziwia oryginalnością cudzoziemca, przybywającego z zachodu.

Izwoszczyk zatrzymał konie na rogatce, zkąd przydano kozaka, aby nam towarzyszył do komendanta miasta, w celu zawizowania paszportu. Komendant mieszkał w Kremlinie, starożytnej ufortyfikowanej siedzibie carów, w środku miasta. Tam się udając, poglądałem na cerkwie. Są to po większej części pięciokopułowe w bizantyjskim stylu, zmieszanym z tatarskim i fantazyą czysto moskiewską, z jaskrawym kolorytem po na zewnątrz w pasy i prążki, ze złoconymi dachami, mozajkowymi gzymsami. Z tą pstrocizną przedstawiają się jako jasełka z pierników. Nie budzą myśli poważniej.

Gdy spojrzysz na wspaniałą katedrę strasburgską, lub na Notre-Dame w Paryżu, olbrzymie, gotyckie mury, okopcone wiekami, jedyne świadki dziejów kościoła tryumfującego, zdają się przemawiać. Gdy wpatrzysz się w te przybytki pełne piękności w szczegółach i proporcyi w całości, poznasz w nich geniusz wielkiego narodu — poczujesz w nim Boga! Po wysmukłych, ażurowych, jakby uwitych z koronki, piętrzących się wieżyczkach, myśl twoja się wznosi. Wnijdź do przybytku, ujrzysz wdzięczną harmonię w rozkładzie filarów, łuków architektonicznych i jak bóżka muzyka Hajdena lub Mozarta, tak tam architektura wpłynie na ciebie, bo go naród artysta budował, a stulecia oświeciły. Zmrok w nim panuje, czasem słońce rzuci, z różnoszybnych okien, w kolorach tęczowych promieni, obraz zmartwychwstania, przed oblicze cierpiącego śmiertelnika.

Taki przybytek, może być dla każdego wyznania, byle tylko było ono godne ludzkości i Boga. Tam szczytne płody budownictwa rzeźby, malarstwa, muzyki, poezyi lirycznej, zdają się współubiegać z westchnieniem modlącego.

Cerkwie w Rosyi przeciwnie, zniżają myśl do ziemi, jak rozkoszne świątynie pogańskie.

W cerkwi nie ujrzysz żadnego posągu ani płaskorzeźby, bo te uważają Rosyanie za bałwany; nie usłyszysz poważnego organu, ani żadnego instrumentu, bo powiadają, że w kościele tańcować nie można; chór śpiewaków zastępuje organ. Chór ten składa pienia religijne z dwóch wyrazów, ciągle na różne tony powtarzanych: „Hospodi pomyłuj!": to całe nabożeństwo zewnętrzne odbywa się w języku słowiansko-cerkiewnym, częścią rosyjskim. Kazania i nauki miejsca nie mają — i to właśnie jedna z przyczyn do licznych odszczepieństw.

POSTĘP
w Jednem stuleciu.

Wiek — sto lat — jest tylko chwilą w przebiegu czasu; w ostatnim stuleciu zaś zaszły takie zmiany, we wszystkiem co się odnosi do wygody i wymagań życia ludzkiego, że niezmiernie zadziwiliby się ci, którzy już byli starcami na końcu ośmnastego wieku, gdyby mogli wrócić pomiędzy nas. Niejeden z ludzi teraz żyjących, cofając się w pamięci w dawniejsze lata, przypomni sobie różne odkrycia i wynalazki, które spowodowały takie wielkie odmiany nietylko w życiu pojedyńczych osób, lecz całego ucywilizowanego świata; młodsze zaś pokolenie, przybywszy na świat, gdy tenże już postąpił tak dalece naprzód, nie pomyśli nawet, iż dawniej było się można obejść bez wielu rzeczy, które dziś są prawie koniecznością.

Przypatrzymy się niektórym stopniom tego postępu. Weźmy naprzykład oświetlenie. Nie ma jeszcze sto lat, kiedy po pierwszy raz użyto gazu do oświetlenia w Cornwall w Anglii; 64 lat temu dopiero użyto gazu w Bostonie w Ameryce. Dopiero w roku 1826 poczęto używać petroleju, a w r. 1829 okazały się po pierwszy raz zapałki. Gaz, petrolej i zapałki istnieją jeszcze dzisiaj. Cóżbyśmy obecnie robili nie posiadając ich? Przedstawmy sobie pokolenie teraźniejsze używające lampki blaszane zapełnione jakim takim płynem tłustym, w którym się znajduje knot zapalony, lub też świecy łojowej — niejeden ani nie zna dzisiaj hubki i krzesiwa.— A zapytajmy się zarazem, jak długo będzie trwało, nim petrolej i gaz będą należały do przeszłości, a światło elektryczne zajmie ich miejsce.

Elektryczność była wprawdzie już znaną w czasie, gdy Thales żył w Grecyi (500 lat przed Chrystusem), lecz światło elektryczne zostało dopiero odkryte przez niejakiego Davy w r. 1813. A upłynęło jeszcze lat 60, nim było można praktycznie go użyć. W roku 1874 odkryli dwaj Moskale przyrząd do oświetlenia elektrycznością i w 4 lata później ulice Paryża były oświetlone światłem Jablochkowów. W tym samym roku (1878) rozpoczął Tomasz Edison doświadczania swe z światłem elektrycznem. Dzisiaj znajdujemy je po naszych ulicach i w wielu składach i z czasem będziemy je widzieli w każdym prawie domu.

Użycie elektryczności przy różnych chorobach jest także wynalazkiem ostatnich 50 lat.

W roku 1833 pierwszy użył Faraday prądu elektrycznego do rozkładu chemicznego. Wskutek tego powstały z czasem różne sztuki i rzemiosła jak elektrotypowanie, elektro pozłacanie itp. Sprawa ta zdaje się nie ma wiele do czynienia z przeistoczeniem życia ludzkiego; jeżeli zaś wspomniemy o dziesięciu tysiącach przedmiotów, które nam służą do ozdoby, jeżeli pomyślemy o tysiącach książek i milionach gazet drukowanych z form elektrotypowanych, to sprawa ta przedstawi się nam w zupełnie innem świetle.

Lecz przyjrzyjmy się sposobom komunikacyi. Dzisiaj np. piszemy list do naszych przyjaciół, wkładamy go do koperty, przylepiamy znaczek pocztowy, wrzucamy go do pudełka na rogu ulicy się znajdującego i jesteśmy pewnymi, iż zostanie wyjęty i przesłany na drugi koniec miasta lub też nawet i na drugi koniec świata. Lecz jak dawno używa świat takich wygód? Dopiero w roku 1839 wynaleziono koperty i używano ich do listów. Pięć lat przedtem wynalazł James Chambera znaczki pocztowe, lecz dopiero w roku 1840 poczęto ich używać w Anglii a siedm lat później w Ameryce.

Cała służba pocztowa jest zresztą instytucyą nowoczesną. Wprawdzie przesyłano listy już w dawniejszych czasach, lecz pierwsze wozy pocztowe zaprowadził w Anglii i uorganizował regularną pocztę w r. 1784, 102 lat temu, Jan Palmer w mieście Bath; w r. 1821 ustanowiono regularną linię pocztową na parowcach, a w r. 1830 przewożono listy po pierwszy raz na wagonach kolejowych. Trzy z największych wygód dzisiejszych czasów są: pudła do listów (letter-box), tak nazwane 'money orders' i karty pocztowe (postal cards); lecz money orders były znane dopiero od r. 1838, pierwsze pudło zaprowadzono w Londynie w r. 1855 a kartek pocztowych nie było przed rokiem 1870. Obecnie można przesyłać pocztą prawie wszystkie znane przedmioty — jeżeli nie ważą więcej jak 4 funty; lecz i to zostało dopiero w r. 1860 zaprowadzone, bo poprzednio było można pocztą przesyłać tylko gazety i listy. I patrzmy tylko jak tanio przesyła się obecnie wszystko pocztą. List ważący uncyę, oznaczony znaczkiem dwucentowym, zostaje przesyłany ze stanu Maine aż do Californii, z Wyoming i Washington ter. aż do Louisiany i Texasu. 40 lat temu przesyłka podobnego listu w odległości 300 mil kosztowała 20 centów.

Nie mniej ważnym wynalazkiem dziewiętnastego stulecia jest telegraf. Pięćdziesiąt i jeden lat temu w 1835 roku, kiedy Colt zaprowadził rewolucyę w broni palnej przez wynalazek rewolweru noszącego do dziś dnia jego nazwę, zaprowadzono pierwszy elektryczny telegraf pomiędzy Puddington i Drayton. W tym samym roku wydoskonalił Morse swój instrument i wynalazł abecadło telegraficzne, a dziewięć lat później, w dniu 27go maja przesyłano po pierwszy raz telegramy z Baltimore do Washington. Były to tymczasem doświadczenia; stale zaprowadzono telegrafy dopiero w r. 1846. — Czterdzieści więc lat temu miano tylko kilka mil drutów telegraficznych w kraju, dzisiaj rozciąga się po Stanach Zjednoczonych sieć drutów wynoszącą 608,000 mil. 50 lat temu potrzeba było miesięcy do przesłania wiadomości z nadbrzeża atlantyckiego do zachodniej wtenczas granicy Stanów Zjednoczonych; dzisiaj rano można czytać w gazetach w San Francisco nawet to, co się działo w Krakowie, Poznaniu, Berlinie, Petersburgu itd. w dniu wczorajszym. Lotem myśli prawie biegną nowiny przez góry i pod morzem. Sto lat temu uważano by to za bajkę. Lecz gdy dzisiaj czytamy w Chicago o tem, co kilka godzin dopiero działo się w Chinach, w Calcucie, w Petersburgu itd., jeżeli odbieramy w tak krótkim czasie sprawozdanie nietylko o wszystkich sprawach współczesnych całego świata, ale i o cenach targowych — hurtowych i drobiazgowych — to musimy uznać, że w ostatnich pięćdziesięciu latach świat przybrał zupełnie inną postać.

W sierpniu 1857 usiłowano (choć daremnie z początku) przeprowadzić telegraf przez morze atlantyckie, lecz już w sierpniu 1858 r. przesłano pierwszy telegram pod wodami niezmiernej przestrzeni oceanu. W roku 1879 była Anglia połączona 18, a Irlandya 5 liniami ze stałym lądem europejskim, a dzisiaj siedm linij jest wyciągniętych przez ocean atlantycki, łącząc wschód ze zachodem i przynosząc nam w kilku minutach wiadomości, które dawniej gdy miano żaglowce tylko, mogłyby były nas dosięgnąć po upływie kilku tygodni dopiero. Cokolwiek więcej jak sto lat upłynęło tylko, gdy Franklin usiłował zbadać tajemnice grzmotów i piorunów, a dzisiaj, że tak powiemy, możemy sobie prawie podać dłoń przez ocean.

A nareszcie wynaleziono najgłówniejszy sposób komunikacyi. Dopiero jest lat dziesięć temu, kiedy A. Graham Bell po pierwszy raz pokazał na wystawie w Philadelphii swój telefon; a w rok później zaprowadzono go już i uznano korzyści z jego użytku wynikające. W d. 1 stycznia 1885 r. amerykańska kompania telefonu Bella posiadała 310,000 telefonów i 110,000 mil drutu. — Mało domów biznesowych chciałoby się obecnie obyć bez telefonu, bo kroki przezeń oszczędzone są tak liczne, a praca ułatwiona tak widoczną, że wynalazek podobny musi być wszędzie uznanym. Najnowsze polepszenia telefonu okazały, iż w większej odległości będzie można ze sobą rozmawiać i są nawet tacy, którzy utrzymują, że klik, klik, klik telegrafu ustąpi z czasem głosowi ludzkiemu przesyłanemu przez telefon.

Niniejszemi uwagami zakończymy ten artykuł. Każdy może poznać, że niezmiernie dużo zawdzięczamy teraźniejszemu stuleciu, nie wspominając nawet o mniejszych wynalazkach, które krok w krok postępują z główniejszemi odkryciami. Jest rzeczą więcej jak pewną, że przyszłość w ciemnem swem łonie chowa więcej jeszcze wynalazków.

Różne sprawy ze starego świata.

Główniejsze gazety niemieckie obawiają się o żywioł niemiecki i wpływ jego w nadbałtyckich prowincyach rosyjskich; czasopisma północnych Niemiec rozwodzą się także nad niebezpieczeństwem jakie grozi religii protestanckiej w posiadłościach cara. Z trzech prowincyi bałtyckich tworzących zachodnią część, Kurlandya jest największą, mając ludność składającą się z 510,000 protestantów, 59,000 rzymsko—katolików, 34,800 żydów i 17,000 Rosyan prawosławnych, włącznie 4000 odszczepieńców od nich tak nazwanych raskolników. W Liwonii, drugiej prowincyi, mieszka 810,000 protestantów, 170,000 prawosławnych, 5018 rzymsko—katolików i 8000 żydów. W Estonii, mającej około 350,000 mieszkańców, ludność wyznaje po większej części religię luterską. Prowincye te są zamieszkałe przez Czuchonów, Estonów, Łotyczów, Litwinów, cokolwiek Słowian, Mongołów i niemców, którzy tworzą tylko od 9 do 10 procent całej ludności. Pomimo tego dawne prawa trzech tych prowincyj były w języku niemieckim; mowy tej używa po większej części szlachta, mająca ducha czysto niemieckiego; wielka część ludności miast jest także niemiecką. Od czasu wstąpienia na tron teraźniejszego cara, który jest pansłowianem i nie przyjacielem i wielbicielem Niemców, jak poprzednicy jego, przedsięwzięto surowe środki dla zmoskwiczenia prowincyj nadbałtyckich. Szkoły stoją obecnie zupełnie pod wpływem moskiewskim a uniwersytet w Dorpacie, zakład tak niemiecki jak jakikolwiek uniwersytet w Niemczech, zostanie niezawodnie zmoskwiczony lub też zupełnie zniesiony. Lecz zmoskwiczenie oznacza zarazem nawrócenie do prawosławia a rząd moskiewski stara się to uskutecznić o ile możności. Pastorzy opierający się temu zostają surowo karanymi.

O takiej sprawie pisze liberalna prasa europejska: Pastor Brandt w Liwonii, który starał się zapobiedz temu, aby kilku członków jego wyznania przeszło na prawosławie, został za tę z b r o d n i ę wysłany na Sybir. Od czasów cara Pawła nie ukarano żadnego pastora tak surowo, jak teraz pastora Brandta, który liczy już przeszło lat 60. Niektóre pruskie gazety wspominając o tem, wskazują na postępowanie Bismarka wobec kościoła katolickiego, twierdząc, że ujednanie się jego z Ojcem św. jest widocznym ciosem przeciw wierze ewangielickiej i opłakując zarazem oziębłość szlachty i ludności wyznającej zasady Lutra, w tej sprawie. Prasa urzędowa zaś pomija takie protesty i pokazuje z zadowoleniem na prawo przekazujące 100,000,000 marek na germanizacyę polskich prowincyj pod zaborem pruskim.

Spory pomiędzy czeskiemi i niemieckiemi członkami niemieckiego Reichsrathu wybuchły na nowo. Izba handlowa w Eger, w Czechach, bowiem zaprotestowała przeciw nominacyi 17 pocztmistrzów Czechów w 17 okręgach zamieszkałych przez żywioł niemiecki. Podczas debat w tej sprawie panowało wielkie rozdrażnienie, liberalni zarzucając ministrom, że idą ręka w rękę z Czechami, w celu zmniejszenia wpływu liberałów. Czesi oświadczyli, że twierdzenia Niemców są niesłusznemi, że przeciwnie Niemcy usiłują uciemiężyć naród czeski — na co posłowie niemieccy nazwali swych kolegów z dziedziny św. Wacława kłamcami itp. Nienawiść pomiędzy żywiołem czeskim a niemieckim wzrasta coraz bardziej. Walka ta pomiędzy Słowianami i Niemcami w Prusach, Austryi i Rosyi okazuje, że wielkie te narody, pomimo tak nazwanej przyjaźni trzech cesarzy, w krótkim może czasie zetrą się w sposób taki, że pokój całej Europy zostanie zagrożony.

W Hiszpanii odbyły się niedawne wybory. Ministeryum Sagasty ma znaczną większość, pomimo iż nie zostało tyle jego kandydatów wybranych, na ilu liczono; deputowanych stronnictwa ministeryalnego zostało wybranych 310, opozycyi 121. Republikanie twierdzą, iż przeciwna partya użyła przekupstwa. Pomiędzy wybranymi znajdują się naczelnicy różnych fakcyi: Salmeron, Canovas del Castello, Romero Robledo, Martos i jen. Dominguez.

Dla kantonu genewskiego w Szwajcaryi przygotowują nowe prawo szkólne: Wszystkie dzieci mają chodzić do szkoły aż do 16 roku życia; dzieci od 3 do 7 lat mają uczęszczać do tak nazwanego 'kindergarten"; dzieci od lat 7 do 12 muszą chodzić do szkół zwyczajnych, gdzie się będą uczyły: czytania, pisania, rachunków, rysunków, jeografii, historyi naturalnej, śpiewu; chłopcy muszą rozpoznać konstytucyę Szwajcaryi, dziewczyny zaś prace niewieście — płaca nauczycieli ma być zmniejszoną, nauczyciele pensyonowani z powodu podeszłego wieku lub choroby mają otrzymać pewną kwotę a nie pensyę na całe życie. W razie choroby mają także nauczyciele zapłacić swym zastępcom z własnej kieszeni. Trzy te punkta ostatnie nie znajdują poparcia u ludu.

Oskar II, król Szwecyi i Norwegii, jest bardzo bogatym i pobiera rocznie z kasy krajowej $ 500,000, włącznie płacy następcy tronu. Drugi jego syn Oskar, książę Gothlandyi, będzie wkrótce 28 lat stary, a król myśli, iż kraj powinien i jego utrzymać płacąc mu $ 7500 rocznie. Przed szwedzką radą państwa zrobił wniosek o to, z zastrzeżeniem, że później zażąda podobną pensyę dla trzeciego syna Karola, księcia zachodniej Gothlandyi, i Eugeniusza, księcia Noryki. Norweska rada państwa postanowiła przeznaczyć dla Oskara 14,000 koron rocznych, czyli $ 3000, poczem szwedzka rada poleciła riksagowi wyznaczenie $ 4500, lecz prawie cała prasa szwedzka oburzyła się przeciwko temu, twierdząc, że książęta dziedziczyli wielki majątek po swej babce, królowej Józefinie, i są w stanie się sami wyżywić. Komitet budżetowy rikstagu polecił następnie obydwom izbom, aby odrzuciły wniosek króla.

Intransigeant i *Cri du Peuple*, dwa czasopisma socyalistyczne w Paryżu, wysłały do Decazville, gdzie niedawno temu zaszły rozruchy anarchistyczne, dwóch reporterów, którzy mieli wybadać przyczyny niepokojów w owym okręgu. Reporterzy nie kontentowali się na wysyłaniu sprawozdań, lecz poczęli agitować pomiędzy strajkerami przeciw rządowi, za co zostali uwięzieni. Powyżej wymienione czasopisma występują obecnie jadowicie przeciw rządowi.

Grek, Aristides Basiles Skinas w nader przemyślny sposób zarabiał na życie w większych miastach europejskich. Nazwał się baron de Schine, umizgał się do starych lecz bogatych niewiast, oświadczał się o ich rękę, pożyczał od nich dość znaczne sumy i ulatniał się. Stare owe panny zwyczajnie zataiły całą sprawę, nie chcąc się wystawiać na pośmiewisko, lecz jedna z nich odważniejsza jak jej siostry uwiadomiła policyę o postępowaniu pana barona, wskutek czego tenże w Metz aresztowanym został.

Fister i Roseman, fabrykanci maszyn do szycia w Berlinie obchodzili nie dawno temu szczególny jubileusz — ukończenie 500,000 maszyny do szycia w ich fabryce. W uczcie brali udział wszyscy robotnicy.

Urzędnik pewien w Pawis, we Włoszech dał nowonarodzonemu swemu dziecku, dziewczynie, następujące dziwne imię: Coup-y-zay-pacia-y-pony. Dziecka nie ochrzcono w kościele, gdyż ojciec jego jest wolnodumcą. Rząd rozkazał wymazać dziwne to imię ze spisów urodzeń i polecił miastu nadać dziewczynce inne imię, jeżeli ojciec nie będzie tego chciał uczynić.

Lawrence Oliphaut, słynny archeologista znalazł ruiny dwóch żydowskich świątyń nad jeziorem galilejskiem w Palestynie. Niedawno temu odkrył dr. Merrill fundament starych wałów jerozolimskich. Pod jego dozorem odkopano już 120 stóp. Znaleziono tam wiele pamiątek po dziesiątym legionie rzymskim, który się znajdował w Jerozolimie w czasie ukrzyżowania Chrystusa.

POLSKA.

Ziemie Polskie.

Pod Moskalem.

Żydzi protektorami kościoła katolickiego. Piszą z Wilna: Do charakterystyki stosunków naszych w pewnym stopniu posłużyć może wypadek, który miał miejsce w Kopylu, w gubernii mińskiej. Miasteczko Kopyl słynie „cudownym" obrazem Matki Bozkiej w miejscowym kościele katolickim. Gdzie kościół, tam jest i karczma, więc w Kopylu nie jedna jest karczma, lecz cały ich dziesiątek. Bogobojny lud tłumnie odwiedzał świątynię, zarazem racząc się gorzałką w sąsiednich karczmach. Żydzi ciągnęli stąd świetne zyski. Trzeba, iż proboszcz kopylski zostaje wywieziony, a na miejsce jego mianują księdza, znanego ze swych wykroczeń przeciwko religii i polskości. Nowy proboszcz wprowadził dodatkowe nabożeństwo w języku rosyjskim, w skutek tego wszelkie pielgrzymki do kościoła w Kopylu niezwłocznie ustały. Żydzi zobaczyli, że się święci coś niedobrego. Parę karczem zbankrutowało, ani znów szynkarze uczuli się zachwianymi w interesach. Że zaś żyd nasz jest przebiegły, a wszystko i wszystkich umie przejednać, więc też rozpoczęli oni batalię przeciwko proboszczowi. Używali oni wszelkich sposobów, by zmusić władzę do usunięcia go z probostwa, aż wreszcie dopięli swego. Ksiądz, którego parafia pozbyć się nie mogła, został wyrugowany przez żydów! Ma się rozumieć, żydzi nie szczędzili pieniędzy, ażeby tylko usunąć nienawistnego księdza i przekupili policyę, która im w tym dopomagała. Poczęli oni pisywać do gubernatora ciągłe donosy na księdza, a gdy i policya potwierdziła żydowskie donosy, księdza przetranslokowano na inną parafię. A więc żydzi okazali się gorliwszymi katolikami, niż sami katolicy!.... Świadczy to, jak są u nas nienormalne stosunki, gdy nominacya proboszcza jest w zależności od szynkarzy.

Pod Prusakiem.
W. Ks. Poznańskie.

Dobra Silec w Wągrowieckiem, obejmujące 650 hektarów a należące do p. Henryka Potworowskiego, który jako niepoddany pruski wydalony został z Prus, nabył, jak donosi „Dzien." p. Henryk Unrug, Polak, za 511 tysięcy marek.

— W Trzemesznie w miejscu starej synagogi, która się 15 lutego 1885 r. spaliła, ma stanąć nowa. W dniu 7 bm. odbyła się uroczystość położenia kamienia węgielnego. Trzemeszno liczy na 5124 dusz 300 żydowskich.

— Dwudziestopięcioletni jubileusz kapłaństwa obchodzić będzie w dniu 25 maja rb. szanowny poseł ks. dr. Jażdżewski. Powiat krotoszyński gotuje się już na uznanie i uczczenie tej 25-letniej pracy na polu kościelnem i obywatelskiem. Ale niezawodnie przyjaciele i znajomi z innych powiatów pospieszą z uznaniem dla szanownego Jubilata, dzielnego obrońcy naszej religii i narodowości.

— Dobra Żołędowo w Bydgoskiem nabył rząd pruski od dotychczasowego właściciela p. Kleista za 1 milion 100 tysięcy marek. Ten p. Kleist jest zięciem dr. Strousberga, żyda, głośnego swego czasu z licznych przedsiębiorstw. Dobra Żołędowskie należały zaś swego czasu do rodziny Moszczeńskich.

Dobra te nie są zakupione z owych 100 milionów marek, przeznaczonych na kolonizowanie chłopów niemieckich i rząd nie będzie też na nich kolonizował, tylko zamieni je na lasy królewskie.

— W Kcyni przeszło połowa dzieci szkólnych zachorowała na zapalenie oczu.

— W Bydgoszczy odbyło się zebranie obywateli z powiatów szubińskiego, wągrowieckiego, bydgoskiego, toruńskiego, chełmińskiego i tucholskiego, na którem uchwalono petycyę do rządu, ażeby rząd zajął się założeniem następujących linii kolejowych: 1) z Bydgoszczy do Szubina i do Żnina, gdzie ma być połączenie z linią z Rogoźna do Inowrocławia i z Gniezna do Nakła; 2) z Fordonia do Chełmna z przeprawą przez Wisłę na nowozbudowanym moście; 3) wreszcie z Bydgoszczy na Koronowo do Tucholi.

— Z Śremskiego piszą do „Dziennika": Pan Kubeczak z Książa, dnia 9 z. m.. sprzedawszy poprzednio dużo mebli a zabrawszy resztę t. j. dwa wagony, wyniósł się do Poczdamu. Klucze pokojowe zostawił jakiemuś człowiekowi ewangielikowi, na co dozór kościelny do p. Porkuhna zażalenie zaniósł. W jakim charakterze tam się przeniósł, nikomu nie wiadomo. Tyle pewna, że go już nie ma.

— W Nożyczynie pod Strzelnem wpadł w dniu 2 bm. parobek Mucha do dołu napełnionego wywarem i poparzył się tak silnie, że pomimo pomocy lekarskiej w 5 dniach zmarł.

— W Mielżynie okradła jakaś świętokradzka ręka w nocy z 7 na 8 zm. kościół katolicki. Policya aresztowała pewnego człowieka, którego podejrzywa o tę zbrodnię.

— W Rojewie w Inowrocławskiem zawaliła się w nocy 7 bm. ściana budynku mieszkalnego gospodarza Brzyckiego i zabiła jego 4 letnią córeczkę, której łóżeczko stało przy tej ścianie.

— Z Margonina wywędrowało w roku zeszłym 14 osób, wszystkie do Ameryki.

Prusy Wschodnie i Zachodnie.

Eksportacya i pogrzeb śp. ks. biskupa Marwicza. Dnia 1 kwietnia rb. o godzinie 4 po południu z podwojów wspaniałej katedry wysunęła się długa procesya, a w niej dzieci szkolne z Pelplina, Bractwo Aniołów Stróżów, uczniowie Collegium Marianum, przeszło 90 księży z kapitułą w komplecie i mnóstwo ludu. Wszystko to dążyło do pałacu arcybiskupiego, aby przenieść i złożyć swego zmarłego Pasterza w grobowcu u stóp ołtarza Matki Bozkiej, gdzie spocząć sobie życzył. Pochód eksportacyjny prowadził ksiądz biskup Namszanowski.

Za trumną postępowała rodzina, za rodziną deputacye Sióstr Miłosierdzia z różnych zakładów i tłumy ludności nieprzejrzane. Od Kościejewa, Tczewa, Starogardu i Czerwińska przybyli wierni, chcąc towarzyszyć zwłokom ukochanego Biskupa. Na barkach swych księża ponieśli ciało od karawanu do katafalku mitrę i krzyżem, stułę i mszałem ozdobionego. Rada gminna Pelplina złożyła wieniec wawrzynowy.

Na drugi dzień odbyły się rano liczne msze św. żałobne po kościołach pelplińskich. O godzinie 9 rozpoczęło się śpiewanie żałobnej jutrzni, poczem przemówił ks. kanonik Trepnau, potem ks. biskup Namszanowski celebrował żałobną sumę. Ogromny Tum szczelnie był zapełniony wiernymi. Większa połowa kapłanów z całej dyecezyi stawiła się na pogrzeb, a jest ich w ogóle 373. Po mszy św. wstąpił na ambonę ksiądz kanonik dr. Redner i przedstawił obraz życia i działania nieboszczyka. Podniósł szczególnie jego wierność dla kościoła. Następiło potem tak zwane „Castrum doloris" czyli czworaki kondukt, jaki odprawili 4 najstarsi godnością kanonicy: prepozyt Wanjura, prałat Prądzyński, protonotaryusz apostolski Klingenberg i kanonik dr. Redner.

Żałobne „Salve Regina" zakończyło żałobny obchód o 1 godzinie z południa.

— Jak donosi gazeta „Thorn. Ostd. Ztg.", zamierza rząd rozpocząć kolonizacyą Prus Zachodnich parcelacyą Gołębiewka, dóbr położonych w powiecie grudziądzkim. Minister zażądał od rolniczego związku grudziądzkiego (naturalnie niemieckiego) uwag fachowych co do obszaru poszczególnych parceli, co do urządzenia zagród, mających powstać i co do sposobu spłacania.

— W Straszewie w powiecie sztumskim w Prusach Zachodnich aresztowano w tych dniach listowego Leiskaus, który powierzone sobie listy nie wręczał adresatom, lecz po większej części zostawiał je sobie w domu. Przy rewizyi znaleziono w jego pomieszkaniu w skrzyni przeszło tysiąc takich listów. Wielu ludzi poniosło przez niesumienność owego listowego dotkliwe straty.

— W Margrabowie w Prusach Wschodnich spalił się dom pewnego chałupnika, a w płomieniach zginęło troje jego dzieci. Sam z żoną oknem ledwo z życiem uszedł. Żona tak okropne rany poniosła od poparzenia, że wątpią o jej życiu.

Szlązk.

Z Kurnica pod Głogówkiem piszą do Katolika: Przed niespełna 3 latami mieliśmy wielką radość, gdyśmy po 5 letnim sieroctwie wprowadzali swego duszpasterza w osobie czcigodnego ks. Jana Blidy. Aleśmy się niedługo z nim cieszyli, gdyż nam go dnia 31go marca śmierć nieubłagana zabrała. W sobotę 3 kwietnia odprowadziliśmy jego ciało przy wielkim mnóstwie ludu i 21 księży, z bliska i z dalekich stron na cmentarz. Że był dobrym ojcem naszym duchownym, świadczą o tem modlitwy i łzy podczas jego ostatniej choroby, aby mu uprosić zdrowie, świadczą płacze i lamenty przy jego pochowaniu, kiedy czcigodny ks. proboszcz Scholz z P. Racławic mowę pogrzebową wygłosił, bo chociażby i najtwardsze serce to samo płakać musiało. Nie zapominajmy mili parafianie o jego duszy, póki z nas jeden żyć będzie, bo takiej pamięci jest godzien.

— W Brzegu na Górnym Szlązku powiesił się w tych dniach w celi więziennej Pilarski, rodem z Poremby. Człowiek ten był około r. 1840 postrachem na Górnym Szlązku, bo jako herszt dość znacznej bandy opryszków niepokoił całe okolice. Skazano go na całe życie do więzienia, a tam życie widocznie mu się sprzykrzyło.

— Z Leśnicy na Górnym Szlązku, pod górą św. Anny, donoszą, że tamtejszy proboszcz rządowy (Staatsprobst) Sterba ułożył się z dozorem kościelnym tak, że dozór będzie mu dawał co rok 7 tysięcy marek pensyi, a pan ksiądz Sterba ustąpi i zwróci katolikom kościół parafialny i probostwo. Przyjdzie do tego może już w końcu maja.

— W Tczewie przy wyborach do tamtejszego dozoru kościelnego wybrano więcej Polaków, aniżeli Niemców. Gazety niemieckie kole to w oczy.

Do Wilna! Do Wilna!
Grunta na Farmy!

Żyzne grunta we Wilnie, w Lincoln Powiecie w Minnesocie, nabyć można pod najlepszymi warunkami. Grunta te, jak wiadomo, leżą w pięknej okolicy w

Polskiej Kolonii „Wilno"

w którem to miasteczku kościół i szkołę wybudowano, są obficie zaopatrzone w wodę, gdyż wiele tam jezior i strumyków, są nadzwyczajnie żyzne, zupełnie odpowiednie do wszelkich ziemiopłodów a bujna na gruntach tych trawa najlepszem jest dla inwentarza pastwiskiem.

Kto więc chce posiadać żyzny kawał własnej ziemi od 40 akrów i wyżej, (2½ akry — 4 morgi pruskie) w okolicy gdzie akier w przecięciu 30 buszli pszenicy wydaje, nabyć może pod najkorzystniejszymi warunkami po 6 do 8 dolarów za akier, albo na 6 lat wypłaty po 6 procent od setki, albo też w razie za gotówkę daje się znaczny rabat. — Dokument własności (Contract Deed) dostawa się wprost z Land Departmentu kolei.

Co do bliższych wiadomości o powyższych gruntach jakoteż co do gruntów w Dakocie i innych stanach, potem, po mapy, druki i t. p. uprasza się zgłosić osobiście lub listownie do

Amerykańskiej Kompanii Gruntów.

(Adres: **American Farm Land Co.**)
No. 99 Kinzie Str. Chicago, Ills.

Bióro otwarte w Niedzielę do 1 — w powszedni dzień do ½ do 8mej godziny.

(May 29—86)

— „Pielgrzym" pisze: Dowiadujemy się, że śp. ks. Biskup Jan Nepomucen, prócz innych mniejszych pozycyi (np. na ubogich miejscowych 300 mr., tyle też na ubogich nowodworskich, 100 m., na ubogich zamiejscowych w dniu pogrzebu 100 mr..) resztę majątku swego (około 20.000 mr.,) zapisał na założenie probostwa w Swornygaciach pod Chojnicami.

Na tem miejscu była niedługo po zaprowadzeniu obrześciaństwa w naszych stronach przez krótki czas osada Ojców Augustynianów, którzy później się przenieśli do Chojnic i zamieszkali tam, gdzie teraz jest konwikt. Obecnie znajduje się w Swornygaciach filialny kościół, nie mający prawie żadnego uposażenia a należący do Konarzyn. Lud tamtejszy jest przeważnie kaszubski.

Dla uzupełnienia życiorysu śp. ks. Biskupa Jana Nepomucena dodajemy jeszcze, że oprócz innych bardzo licznych pobożnych fundacyi znacznym datkiem, przyczynił się do budowy nowego kościoła w Osieku i założenia tam probostwa.

— Konsekracya ks. dr. Andrzeja Thiela na Biskupa warmińskiego odbędzie się na pewno w drugą niedzielę po Wielkiejnocy, t. j. dnia 9 maja.

— „Pielgrzym" pisze, że wiadomość podana przez „Thorn. Z.", jakoby kapituła pelplińska zamyśla wybrać na Biskupa chełmińskiego ks. prob. Assmanna z Berlina, nie zgadza się z prawdą, ponieważ kapituła jeszcze o żadnych kandydatach nie pomyślała.

Pod Austryakiem.
Galicya.

W dniu 1 kwietnia w południe odbyło się uroczyste nabożeństwo w kościele katedralnym we Lwowie jako w rocznicę i w pamięć ślubu, uczynionego przez króla Jana Kazimierza w kościele katedralnym lwowskim, w obecności stanu duchownego i rycerskiego, mocą którego postanowił król dzień ten jako świąteczny, jeśli wydzie zwycięzko z wojny ze Szwedami, a zarazem przyrzekł podnieść lud wiejski, oswobodzić go i wynagrodzić jego wiekowe łzy i uciemiężenie. Oto są słowa królewskie, wypowiedziane przy ślubie: „Gdy zaś nie bez wielkiego żalu postrzegam i przekonywam się, iż ucisk i jęki stanu wiejskiego, chłoszczącą przez lat siedm różnemi plagami Najwyższego Sędziego rękę na królestwo moje ściągnęły, obiecuję zatem, jak tylko pokój stanie, tych z stanami chwycić się środków, któreby lud rolniczy z ciężaru i ucisku niniejszego dźwignęły i oswobodziły." (Kochowski księga II). — Wiadomo, jaki obrót wzięła wojna ze Szwedami. Jan Kazimierz zjechał po wojnie do Warszawy i tam założył kamień węgielny pod kościół księży Pijarów, oznaczając go nazwą: *Mariae de Victoria*.

Kościół przepełniony był publicznością, złożoną przeważnie z młodzieży szkolnej i kobiet. W presbiteryum ustawiły się korporacye z chorągwiami i delegaci rozmaitych Towarzystw. Rada miejska wystąpiła w komplecie, a kilkunastu radnych wystąpiło w strojach narodowych. Mszę św. odprawił ks. kanonik Stankowski w asystencyi licznego kleru. Podczas nabożeństwa wykonało Towarzystwo śpiewackie „Lutnia" mszę Kurpińskiego.

— W Sośnicy, powiatu jarosławskiego, spaliło się mienie pięciu włościan, a w płomieniach zginęło 2 małych dzieci. Powodem nieszczęścia był brak dozoru nad dziećmi. Winnych pociągnięto do odpowiedzialności.

†

Nekrologia.

— W Klumińcach pod Chorostkowem w Galicyi umarł Władysław Kardoliński.

— W Piotrkowie umarła Klementyna Strończyńska córka Feliksa Bentkowskiego, pierwszego historyka literatury polskiej.

— W Rudne Mahale w Rumelii Wschodniej, umarł Józef Kalita, żołnierz z 1863 r.

— W Niebargu (Prusy Zach.) umarł w tych dniach Antoni Jabłoński.

— Antoni Bomski umarł w dniu 4 kwietnia w Poznaniu.

— W dniu 4 kwietnia zmarł w królestwie Henryk Hilke b. major 6 pułku piechoty liniowej wojsk polskich z 1831 r. Zmarły był ozdobiony krzyżem *virtuti militari*.

— W Warszawie zakończyła życie w dniu 2 zm. Emilia z Rutkowskich Prądzyńska.

— W dniu 9 kwietnia umarł w Wołczynie Władysław Korzeniewski.

— W dniu 9 kwietnia zgasł we Lwowie hrabia Kazimierz Studnicki w 90 r. życia.

— W Parzenczewie ukończyła życie w dniu 10 kwietnia Melania z hr. z Sierona Potworowskich Nieszkowska.

— We Lwowie umarł w dniu 8 kwietnia Michał Jan Heidenreich (Jenerał Kruk).

— W Liverpoolu umarł Alojzy Kozicki, licząc lat 81. Był oficerem wojsk polskich, a następnie korespondentem pism galicyjskich.

Po nabożeństwie, w pewne dni świąteczne, pop wybrany z najsiluiejszym głosem, odczytuje przekleństwo na wszystkich po szczególe swych ziomków, uznanych przez rząd za byłych wrogów Rosyi, jak na cara Dymitra Samozwańca — od czasu panowania którego Rosyanie tchną zawiścią ku Połakom — na Pugaczewa i t. d., jakoteż na narody nieprzyjazne, nie wyłączając Polski.

Śpiewacy kościelni składają, że tak powiem, oddzielną klasę społeczną. Jest to klasa ludu próżnującego, ciężar publiczny, jak trutnie, karmiące się owocem pszczół pracowitych, i roznosząca zgorszenie po wioskach i miasteczkach. Śpiewacy ci, po większej części, oddają się pijaństwu; dla tego, w czasie liturgii, bas przepity, zbyt ochrypły, często fałszywie wtoruje czystemu dyszkantowi dziecięcia chóru.

Gdy wnijdziesz do cerkwi, na pierwszy rzut oka uderzają c a r s k i e w r o t a, bo car rozgospodarował się i w kościele. Jest to rodzaj parkanu z wielkiemi drzwiami we środku, dwoma mniejszemi po bokach, zasłaniającego wielki ołtarz, ozdobionego obrazami na tle złocistem. Wielki ołtarz dojrzeć ledwie można w pewnych tylko chwilach, w czasie obrzędu, gdy popi carskie wrota otwierają. Schronienie za niemi, które służy im za zakrystyę, zdaje się być jakiemś cymboryum tajemniczych magów. Popi w czarnych kołpakach, ze spadającymi welonami na plecy, przypominają kapłanów Niniwy.

Zapytywałem, dla czego w obrazach nie daje się postrzegać pędzel artysty, cecha estetyczna; lecz są one jednostajne, tuzinkowe, przedstawiające twarze świętych, zwykle oliwkowego koloru, bezwzględnie na sztukę; i że zdobi je tylko bogata, lśniąca się od srebra i złota draperya, dana za ubiór świętemu. Powiedziano, że wizerunki świętych w kościołach katolickich są n i e w i e r n e, bo pochodzą z wyobraźni artysty, gdy u nich są prawdziwi święci.

Wszystkie te świecidła cerkiewne rażą oczy zbytnią jaskrawością i mogą sprawić tylko pewną ułudę dla gminu. Dodajmy tysiące jarzących świec, któremi są oświetlone, a które lud znosi, sądząc przez to oddać największą cześć Bogu, a poweźmiemy wyobrażenie blasku tam panującego.

Zwykle najwięcej goreje świateł przed obrazami: cudownego Świętego Mikołaja i Świętego Jerzego na koniu, zabijającego smoka, bo ci, przyjęci za patronów Rosyi, najwięcej posiadają zaufania publicznego.

Nagle, dźwięk niesłychany, jaki trudno sobie wyobrazić kto go nie słyszał, słowem dźwięk tys

CHICAGO.

Burmistrz Harrison jest zaciętym nieprzyjacielem „boycotowania“, lecz życzy, aby ruch ośmiogodzinnej pracy został przeprowadzony. W tych dniach oświadczył, że lud tego kraju pracuje za wiele i ma za mało czasu do krzepienia umysłu i do rozrywek.

— W lejarni stali (Union Steel Works) na rogu Ashland Ave. i Archer ulicy, zostało od 1 maja znów zatrudnionych 350 ludzi. Z dniem 1 czerwca będzie tam jeszcze więcej robotników potrzebnych, gdyż rozpocznie się praca w lejarni relsów.

— Tak nazwane „Ubogie Służebnice Chrystusa“ zbierają składki na nowo się mający budować szpital. Podobno zbierają składki na ten cel osoby nie upoważnione do tego. Osoba mająca prawo takowe zbierać musi posiadać książeczkę z potwierdzeniem najprzew. arcybiskupa. W szpitalu nowym zostaną przyjęci wszyscy bez różnicy płci, religii lub narodowości.

— Strajki są na porządku dziennym.

— W Pullman (przedmieściu) pokąsał wściekły pies troje dzieci i policyanta. Wszystkich wysłano do Paryża, do zakładu Pasteura.

— Jan Przybysz i Jan Kalanka zostali zamianowani listonoszami.

— W warzelni sadła spółki „Tobey i Booth“ na rogu 18 i Grove ulic pękł w środę nad wieczorem kocioł pełen warzącego się tłuszczu, który oblał w pobliżu się znajdujących robotników. Jeden z nich utracił życie, dwóch zostało śmiertelnie a czterech niebezpiecznie poparzonych.

— Ze sobotą rozpoczął się termin płacenia podatków za wodę dla obywateli południowej części miasta. Kto takowe zapłaci aż do 16 maja, ma prawo do 12½ proc. rabatu.

— Julian Perski, młody Polak pracujący w introligatorni Waltera B. Conkey na rogu Dearborn i Monroe ulicy, któremu kilka miesięcy temu maszyna do krajania papieru ucięła prawą rękę, zaskarżył powyższego właściciela introligatorni o $10,000.

Obecnie w Chicago jest przeszło pięćdziesiąt tysięcy ludzi bez pracy i większa połowa fabryk jest zamknięta, żywność zdrożała o czwartą część. Szczęśliwy ten, który ma cokolwiek pieniędzy i może Chicago opuścić.

— Agentura handlowa Bradstreet'a donosi, iż w dniu 30 kwietnia brało udział w ruchu robotniczym 225,000 ludzi i wprawdzie: 6000 strajkierów; 32,000 na których żądania pracodawcy się zgodzili; 105,000, którzy grożą strajkiem i 75,000, którzy na drodze ugody starają się o ukrócenie czasu dziennej pracy.

WASHINGTON.

Washington, 28 kwietnia. W senacie uchwalono wzorzaj rozszerzenie „białego domu“, na co zostało przeznaczonych $300,000.

— Manning, minister finansowy, wyzdrowiał tak dalece, iż może wyjeżdżać kilka godzin dziennie.

Washington, 29 kwietnia. Ruger, jenerał brygady, został mianowany naczelnikiem departamentu Dakota a Potter, jen. brygady, naczelnikiem departamentu Missouri.

Washington, 30 kwietnia. Dług narodowy zmniejszył się w kwietniu o 11½ miliona dolarów.

AMERYKA.

Z Tucson, Ari., donoszą, że banda, złożona z 40 Apacheców, w Santa Cruz dolinie zamordowała kilkunastu Amerykanów i Meksykanów. Wojsko i różne oddziały wolontaryuszów puściły się w pogoń i zdołały podobno otoczyć obóz indyański w pobliżu Calabassas.

— Prawo przyjęte przez władzę prawodawczą stanu Mass., odnoszące się do załatwienia sporów robotników z pracodawcami opiewa: Gubernator jest upoważniony do zamianowania trzech sędziów polubownych (arbitrators), których miejsce po upływie roku inni mogą zajmować. Jeden z nich musi należeć do stowarzyszenia pracodawców, drugi do stowarzyszenia robotników, ci dwaj mogą gubernatorowi przedstawić trzeciego członka. Skoro się zaś nie mogą ujednać co do trzeciego członka, natenczas ma gubernator prawo zamianować go sam.

—W pobliżu Pantana, Ari., napadli Apachesy tak nazwany „rancho“ i zabili 8 ludzi. — Jenerał Miles będzie kierował osobiście wyprawą przeciw Indyanom.

— Z Minneapolis donoszą pod dniem 28 kwietnia: Niedawne deszcze i śniegi opóźniły cokolwiek zasiew na północnym zachodzie, lecz obecnie prawie wszystka pszenica jest zasiana. Około pierwszego maja cała praca będzie ukończoną w Dakocie, wyjąwszy w północnej jej części. W południowej Minnesocie opóźniono się także cokolwiek i zdaje się, że farmerzy będą siali mniej pszenicy a więcej owsa. Pszenica zimowa stoi wybornie a pszenica jara poczyna wschodzić w niektórych okolicach. Pszenicą zasiano około 107,000 akrów.

— Wniosek wypracowany przez „Rycerzy Pracy“, aby wszystkie spory pomiędzy robotnikami i pracodawcami zostały załatwione na drodze arbitracyi został przyjęty przez władzę prawodawczą stanu Massachsetts.

— Wielki sąd przysięgłych (Grand Jury) w Nowym Yorku wytoczył proces 47 „boykoterom,“ pomiędzy nimi 35 członkom stowarzyszenia krawców. Oskarżenie opiera się na §5. Sec. 168 nowoyorskiego kodeksu kryminalnego, który opiewa: „Jeżeli dwie lub więcej osób uknują spisek, aby inną osobę wstrzymać od prowadzenia prawnie dozwolonego przemysłu lub też od czynności prawnie dozwolonej, i używają gwałtów i groźb, lub też targną się na narzędzia lub własność innych osób, albo też wstrzymują te osoby od użycia takowych, wtenczas dopuszczają się przestępstwa (misdemeanor).“

Oskarżenie opiera się także na sek. 653 kodeksu prawa karnego, znanej pod nazwą „coercion law“, która opiewa:

„Osoba która używa gwałtu dla zmuszenia innej osoby, aby ta wykonała jaką kolwiek czynność lub też czynności zaniechała, do jakiej jest uprawnioną, i takowej osobie lub jej familii wyrządza krzywdę, niszczy ich własność, lub też wstrzymuje od użycia narzędzi i t. d. lub grozi takową innej osobie,' popełnia przestępstwo (misdemeanor).“

Kara wynosi aż do roku więzienia lub też $500. Podobne prawo, choć nie tak wyraźne istnieje w stanie Illinois, lecz postępowanie powyżej opisane przestaje być w Illinois przestępstwem i jest zbrodnią, która pociąga za sobą karę uwięzienia w domu poprawy aż do trzech lat.

— Prawo, zabraniające sprowadzanie do Ameryki robotników kontraktowych zostało znów przekroczone. Na angielskim parowcu „Circassia“ przybyło w tych dniach do Castle Garden 87 kamieniarzy, którzy podług własnego ich zeznania od kontraktora Gustawa Wilke, budującego ratusz w Austin, Tex., zostali zgodzeni na 18 miesięcy i wprawdzie po $4.00 aż do $6.00 dziennie. Wilke wyłożył także za każdego z nich po $35, którą to kwotę w ratach miesięcznych mieli odpłacać. Członkowie stowarzyszenia kamieniarzy dowiedziawszy się o tem, udali się do superintendenta w Castle Garden i przedstawili mu tę sprawę. Ten oświadczył przybyszom, iż kontrakt ich nie wiąże i nie jest prawnym. 23 z nich pozostało w Nowym Yorku, 64 zaś pojechało z agentem Berry, który ich był zgodził i im w podróży towarzyszył, do Texas. Chciano agenta aresztować, lecz ten wyjechał, nim władze to uskuteczniły. Obecnie zostanie Berryemu i Wilkemu wytoczony proces. Prawo opiewa, że kontraktor płaci $1000 kary za każdego kontraktowo sprowadzonego robotnika; kapitan okrętu zaś, który z wiedzą przyjął na statek robotnika kontraktowo zgodzonego, podpada karze $500 i 6 miesięcznemu więzieniu.

Z grodu śmietankowego.

(Milwaukee.)

Z Milwaukee donoszą w dniu 29 kwietnia: Wszystkie główniejsze tutejsze heblarnie zostały tymczasowo zamknięte. Około 500 robotników w heblarniach utworzyło grupę „Rycerzy Pracy“. Żądają ośmiogodzinnej pracy z płacą za 10 godzin. Gdy pracodawcy warunków tych nie chcieli przyjąć, rozporządzono strajk, wskutek czego heblarnie zostały zamknięte.

— Plankinton & Co., właściciele wielkiej peklarni wieprzowiny, zamknęli swój zakład na czas nieograniczony.

— Karól Mueller, pomocnik murarski, spadł w piątek po południu z trzeciego piętra domu się budującego pod No. 392 East Water str. Lekarze wątpią o jego życiu.

Kronika pracy.

W hucie stali w Besver Falls poczęto znów pracować. Huta była zamknięta od 2½ lat.

— Właściciele kamieniołomów w Desplaines dolinie w stanie Illinois postanowili płacić 17½ c. za godzinę, czyli o 25 procent więcej jak w roku ubiegłym za pracę dziesięciogodzinną.

— Bezrobocia mnożą się:

— Arcybiskup Taschereau w Montreal zakazał swym dyecezyanom łączyć się z „Ryeerzami Pracy.“ W tej sprawie oświadczył arcybiskup Lynch z Toronto: Konstytucya „Rycerzy Pracy“ została kilka lat temu posłana do Rzymu, gdzie ją potępiono. Tymczasem została konstytucya poprawioną w sensie, jak kościół tego żądał i znów posłaną do Rzymu, zkąd jeszcze nie wróciła. Arcybiskup Lynch nie rozkazuje żadnemu z swych dyecezyan, który już należy do stowarzyszenia Rycerzy, aby z niego występował, poleca tylko tym, którzyby chcieli się przyłączyć do niego aby poczekali, aż w Rzymie ostatecznie zostanie wydany wyrok za lub przeciw stowarzyszeniu.

— Strajk robotników w fabryce Brown'a w Pittsburgu, tak nazwanej „Wayne Iron & Steel Works“ został załatwiony i wszyscy robotnicy wrócili do pracy.

— Noroross Bros., kontraktorzy zajęci budowaniem nowego gmachu powiatowego w Pittsburgu zaprowadzili od 1 maja 9 godzinną pracę z 10 godzinną płacą.

— W Pittsburgu ugodzili się ołownicy (plumbers), murarze, pomocnicy murarscy, tynkarze (plasterers) i kamieniarze z pracodawcami. Będą odtąd pracowali 9 godzin dziennie.

Pożary i Nieszczęścia.

W Stevens Point spalił się skład spółki „B. Burn & Lou.“ Strata jest bardzo znaczną.

— Ulewa trwająca przez 48 godzin narobiła niezmierną szkodę w okolicy Jackson, Miss. Najwięcej ucierpiały ziemiopłody. Na południu miasta Jackson zabrała woda część grobli kolejowej. Pociąg z robotnikami mającymi naprawić tór wykoleił się na innem miejscu przez wodę uszkodzonym, wskutek czego konduktor i palacz zostali zabici a maszynista raniony.

— W Preston, Minn., spalił się w środę ubiegłego tygodnia wielki młyn braci Kromer. Strata $25,000 zabezpieczenie $10,000.

— Wielkie nieszczęście wydarzyło się w tych dniach w Erie, Pa. Niewiasta pewna nazwiskiem Lawson musiała na krótki czas wyjść z domu. Dzieci swoje liczące 8, 5 i ½ roku zamknęła dla bezpieczeństwa w izbie. Gdy wróciła stał dom w płomieniach. Niemowlę znalazło śmierć w płomieniach, drugie dzieci i mężczyzna, których ocalił, zostali niebezpiecznie poparzeni.

— W piątek na wieczór wybuchł pożar w pięciopiętrowym składzie towarów Flossa & Co., pod No. 518 West Baltimore ulicy, w Baltimore, Md., który budynek ten zupełnie zniszczył a domy przyległe znacznie uszkodził. Strata $600,000.

— W San Francisco zniszczył pożar w piątek pięciopiętrowy budynek na Market ulicy, w którym się znajdował skład sprzętów domowych Emanuela i handel materyałami piśmiennemi. Strata $750.000. Patrycyusz Bealty został zabity przez mur, który się nań zwalił. Mówią, że wielu innych utraciło życie.

— W Bridgeport, Conn., zostali przejechani i zabici w piątek przez pociąg osobowy z Nowego Yorku, przybywający do Bridgeport o 7 z rana: August Machałowski, liczący lat 58 i 20 letnia jego córka Maryanna. Dwa konie Machałowskiego zostały także przejechane i zabite.

— W nocy z 29 na 30 kwietnia zniszczył pożar w Natick, Mass., czteropiętrowy budynek E. B. Travis'a w którym się znajdował skład obuwia, i sąsiednią fabrykę spółki Hayes & Lon. Inne budynki zostały także uszkodzone. Strata wynosi przeszło $50,000.

Przestępstwa.

Z Springfield, Mo., piszą pod dniem 28 kwietnia: Wczoraj rano odbiło więzienie tutejsze 200 uzbrojonych, zamaskowanych ludzi którzy następnie wywlekli Jerzego E. Graham żonobójcę i apostoła tanperenclerskiego, i powiesili go. Graham zachowywał zimną krew. Gdy tłum wybił drzwi i wtargnął do jego celi zawołał: „Możecie mnie powiesić, lecz strachu nie możecie mnie nigdy nabawić“. Do ubioru jego przypięto karteczkę z napisem, iż każdego czeka śmierć, któryby usiłował odkryć i zdradzić tych, którzy Grahama powiesili.

— Ruch robotniczy zażądał znowu dwóch ofiar. W Brooklynie został strajker, (poprzednio zatrudniony przy ładowaniu towarów) William White, zabity pałką przez niestrajkera James McNally. Nastąpiło to wskutek kłótni. W St. Louis zaś zastrzelił Wm. Withers, zatrudniony przy budowaniu mostów, James'a Gibbons, strajkera, gdy ten mu drogę zastąpił. Withers z wielką tylko biedą zdołał się ocalić przed rozjątrzoną ludnością, która go chciała powiesić.

— Z Racine, Wis., donoszą w dniu 29 kwietnia. Podwójna tragedya odegrała się dziś rano w Caledonia, miasteczku położonem o kilka mil na północ od miasta Racine. Farmer Józef Ulisz, Czech liczący lat 76, strzelił do swej żony, raniąc ją śmiertelnie, poczem sam sobie odebrał życie wystrzałem z rewolweru. — W dniu 2 czerwca 1884 Ulisz ożenił się z Anną Michalecką, wdową 20 lat młodszą od niego, która miała czterech dorosłych synów. Żyli niezgodnie ze sobą a w dniu 20 kwietnia niewiasta opuściła dom Ulisza i udała się do domu swej córki po pierwszym małżonku. W tych dniach udała się do sądów o rozwód, podając za przyczynę, że mąż źle się z nią obchodził. Dziś rano przybył Ulisz do domu, w którym żona jego przebywała i miał z nią rozmowę, podczas której się pokłócili o podział własności Ulisza, mającej wartość $7.500. Starzec rozjątrzył się tak, że wydobył rewolwer i strzelił do żony stojącej tylko o krok od niego. Kula ugodziła ją w bok i wyszła plecami. Siwowłosy morderca widząc co uczynił, spokojnie wyszedł z domu i udał się do swego mieszkania, gdzie wystrzelił sobie w głowę. Umarł natychmiast.

Później donoszą, że niewiasta żyje i jest nadzieja, że zostanie ocaloną.

Kronika kościelna.

Ludność stanu Kansas wzrosła w ostatnich latach tak, że praca dla jednego biskupa jest za wielką. Przew. biskup Fink zwołał dla tego konwencyą kapłanów stanu, którzy mają obradować nad tą sprawą. Powiadają, że stan zostanie podzielony na trzy dyecezye: Leavenworth, Wichita i Concordia.

Po trosze wszystkiego.

Miasto powiatowe Stryj, położone na południe Lwowa i Dniestra nad rzeką Stryjem we wschodnio—południowej Galicyi, w niegdyś województwie Ruskiem, w ostatnich 2 dniach, 18 i 19 kwietnia br., nawiedzone zostało straszliwym pożarem. Mieszkańcy wszyscy bezwyjątku niepowetowane ponieśli straty. Setki z nich miały zginąć w płomieniach — tak ogień szerzył się raptownie. Wielu okaleczonych i rannych musiano wysłać do Lwowa, w których liczbie było wiele też takich którym żadnego schronienia nie pozostało w Stryju. — Mówią, że zarząd miasta był tak niedbały, że żadnego przewidzianego środka ratunku nie było na pogotowiu.

Było tu nowo—eregowane biskupstwo i katedra Uniatów Rusinów przez teraźniejszego Papieża Leona XIII. Szkoły polskie, ormiańskie i ruskie wyższe i niższe miały swą tu siedzibę dni kilka temu, a teraz same zgliszcza i ruiny tylko pozostały! a ludność rozeszła się po jałmużnę i schronienie, niestety niektórzy na lenivą włóczęgę.—

Nowy koncept Bismarka nie szczęśliwszy od dawniejszego. Mówi on teraz, że kocha Polaków, ale Niemców musi kochać więcej— dla tego chce Niemców rabusiami cudzej własności zrobić. Nie dawno — przypomnijcie sobie — powiedział, że nie dowierza Niemcom, bo ich dziewki polskie mogą od niemieckiego patryotyzmu oduczyć.

Musiał Bóg w zagniewaniu na mądre Niemcy tak mądrego mędrca zesłać!....

Ważne dla konsumentów i gospodyń i wszystkich innych kogo to dotyczyć może. W kongresie, zasiadający w rolniczym komitecie, dostał polecenie wnieść bill, projekt do prawa, tyczący masła i substancyi innych podstawianych przez fabrykantów i przekupniów zamiast tego zdrowego przedmiotu, chemiczne wyroby mające go zastąpić. I tak: Oleomargarin, butterine, lardine, suine i im pokrewne fałszerstwa mają być obłożone podatkami od $ 600 do $ 45 stosownie kto je sprzedaje i koniecznie na towarze musi być znak i nazwisko towaru.

Prezydent w celu rozwiązania trudności codzień wzmagających się między pracą a kapitałem, tj. między robotnikiem a pracodawcą (robociarzem?), przesłał d. 22 zm. orędzie do kongresu, aby ustanowił szczególną komisyę *ad hoc*. Wszakże przewodnicy szczególniej "Rycerze pracy", jak tu nazywają członków związku pracowników, nie odrzucając wcale projektu prezydenta, życzyliby, aby ministeryum pracy, z sekretarzem, a więc członkiem gabinetu było utworzone. Mimowoli okoliczność ta powoduje nas do pomyślenia o kondycyi braci naszych pod ojcowskiemi rządami nieproszonych carów, kajzerów lub koeningów którzy przywłaszczyli sobie prawo: wiedzieć lepiej co ludowi trzeba! — Jakby car w Liwadii się rozkoszując, lub kajzer kąpiąc się w Wiesbaden — mógł wiedzieć lepiej czy dziś barszcz lub jutro *szupienia* *), lepiej zdarzą w jakiejś odległej zagrodzie lub zaścianku?....

Jeżeli rzeczywiście tak jest jak pan Lam w Dzienniku Polskim wydawanym we Lwowie mówi o nowym wyrazie w dzienniki wprowadzonym, a jak się zdaje najpierw w parlamentarstwie użytym przez profesora uniwersytetu lwowskiego, to wyraz *utrakwizm*, jest nową łapką, przez współbraterstwo Stańczykowskiego czy utilitarnego zakonu nu wynaleziony dla większej części bożego ludu ciemnoty.

Ma on, wedle tego Dziennika, znaczyć, że ani proszeni ani wezwani, sami przychodzą obalać i rujnować wszystko to co kiedykolwiek wyższa swego czasu cywilizacya polska wniosła, lub od niej dobrowolnie, ze zrozumienia korzyści, przyjęto na Rusi lub w Litwie, wszystko to mówię zburzyć, wywrócić, zapomnieć. Gwoli komu i dla kogo nie wiemy, aleby nie było trudno odgadnąć. O terque, quaterque beati....

Ciekawiśmy bardzo co o takim systemie i takich ofiarnościach, powiedziały dawne Celty, i Pikty w Anglii, Auvernaci i Armorycy we Francyi, a nawet Turyngi w Saksonii?—

Zwrot inteligencyi w Galicyi w celu uchronienia własności rolników od wykupna przez Niemców i Żydów, zmiękczył nawet serce "Nowho Prołomu" i "Słowa", dwóch nieprzejednanych wrogów Polski — i przyklaskują tej pięknej i patryotycznej pracy.

Dalszy ciąg pewnych prawnych zasad.

Principałowie (bossy) odpowiadają za robotę swego agenta.

Każdy członek spółki jest odpowiedzialny za winę całej spółki, chyba w akcie lub umowie szczególnej od tej odpowiedzialności był wolny.

Nota czy obligacya lub weksel otrzymany przez podstęp, oszustwo dowiedzione, lub od pijanego, nie ma żadnej wartości, i może być zrealizowaną.

Oszustem jest ten, co pokrywa oszustwo w jakiś niebądź sposób.

Podpis ołówkiem jest ważny w oczach prawa.

Recepisse, czyli kwit z odebranych pieniędzy, nie zawsze jest stanowczym.

Zobowiązanie się jednego członka spółki w imię tej spółki — spółkę robi odpowiedzialną.

Podpisujący notę dla dogodności drugiej osoby, lub przez przyjaźń dla tejże, jest odpowiedzialnym tym trzecim osobom, w których ręku nota się znajduje wskutek tranzakcyi.

*) Szupienie, szupienis, ulubiona potrawa, rodzaj gęstej zupy Żmudzina. Czem jest nera w barszczu, tem ogonek prosiaka w szupieni.

Tytuł lub rzecz otc. jeżeli jest nieprawną a na mocy tych była wydana nota — nota jest nieobowiązującą.

Ustną umowę trzeba dowodzić przez świadectwo i dowody. Piśmienna innych nie potrzebuje dowodów prócz brzmienia swego.

Korwin.

Rozmaitości.

* Grzeczność swą dla pewnej damy opłaci niezawodnie życie James Forrester, maszynista na jednym z parowców Anchor linii. Znajdując się w wagonie kolei konnej w Jersey City ustąpił swego miejsca damie. Nim ta mogła usieść, zajął miejsce to Włoch Cernasso. Gdy wszystkie grzeczne protesty nie zniewoliły go do opuszczenia zajętego miejsca, schwycił go Forrester za kołnierz, lecz w tej samej chwili zadał mu Włoch cios sztyletem 12 cali długim. Rana jest bardzo niebezpieczną.

* W okolicy miasta San Diego w południowej Californii rozpoczęły się żniwa w trzecim tygodniu miesiąca kwietnia.

* W obozie indyańskim w Alpine powiecie wydarzyły się niedawno temu dwie straszliwe sprawy. Indyanka gotowała w wielkim koszu polewkę z kukurudzy — przez wrzucanie do płynu kamieni rozpalonych — gdy niespodzianie dziecko Indyanki wpadło do warzącej się już masy. Niebożątko zostało tak straszliwie poparzone, iż w kilka minut potem umarło. Zostało natychmiast pogrzebane a Indyanie — zjedli polewkę ze zwyczajnym apetytem.

* *Epizod z Belgii.* P. Anna Gray, córka fabrykantka z Charleroi, miała poślubić porucznika Lapin z Brukseli. Nagle wybuchły rozruchy robotnicze, a gdy zaświtał poranek weselny, fabryka ojca panny młodej leżała w gruzach. Na dziedzińcu, na stosach kamieni spoczywały krwawe zwłoki oficera, który podążył z oddziałem żołnierzy, aby bronić życia i mienia ojca swej narzeczonej. Panny Gray, pomimo wpadających bezustannie na dziedziniec bomb, kuli i kamieni, nie zdołano oderwać od zwłok ukochanego, i napróżno żołnierze wołali, aby opuściła niebezpieczne miejsce, aż wtargnęła w obręb zburzonej fabryki banda, nie robotników, lecz prostych włóczęgów i zamordowała młode dziewczę.

* *Fotografia nieba.* Olbrzymiego zadania podjęli się obecnie astronomowie francuzcy. Przedsięwzięli wykonanie dokładnej fotografii sklepienia niebieskiego, ze wszystkiemi gwiazdami. Niedawno kontr-admirał Mouchez, dyrektor obserwatoryum paryzkiego, przedstawił akademii umiejętności pierwsze takie zdjęcie nieba tak doskonałe, że wtudziło ono podziw w całym świecie naukowym. Wątpiono bowiem ogólnie w możliwość chwycenia na fotografii najdrobniejszych gwiazd. Tymczasem okazało się, że na mapie Mouchez'a można przy pomocy szkieł powiększających odnaleźć nawet te gwiazdy, które zaledwie przy pomocy najsilniejszych teleskopów mogą być widzialne. Ażeby w ten sposób mapę całego firmamentu wykonać, potrzeba, zrobić 6000 takich zdjęć, które muszą być wykonane w 8 obserwatoryach w rozmaitych częściach świata. Ogółem na mapie tej uwidocznionych będzie około 20 milionów gwiazd. Wykonanie tego dzieła położy dopiero koniec licznym błędom i nieporozumieniom pomiędzy astronomami.

* *Rząd francuzki* poszukuje obecnie żon dla galerników kaledońskich. Wypadkiem tym posługują się różni dowcipaisie do dręczenia dam z towarzystwa paryzkiego. I tak odebrała jakaś siedmnastoletnia księżniczka anonimową propozycyę następnej treści: „Sześciokrotny morderca, 50 lat, skazany na całe życie, ofiaruje pani swą rękę i serce.“ Innej pani posłano jeszcze ciekawszy list: „Skazaniec kaledoński, który udusił swoją żonę i dwoje dzieci, szuka dla trzeciego, niezamordowanego jeszcze dziecka, ładnej matki; korzystaj pani ze sposobności.“ Policya paryzka weszła już na trop tych niewczesnych humorystów.

* *Milion ślepych.* Doktor Skrebickij na ostatnim zjeździe lekarzy rosyjskich, jaki miał miejsce w Petersburgu, objaśnił że według obliczeń przybliżonych w Rosyi na ogólną liczbę sto milionów mieszkańców, przypada milion z górą ślepych. Procent to przerażający — w Danii bowiem przypada jeden ślepy na 1,429 widzących, w Saksonii 1 na 1,406, — w Szwecyi 1 na 1,241, — w Belgii 1 na 1,232, — we Francyi 1 na 1,178, — w Austryi 1 na 1,102 — w Anglii i Irlandyi 1 na 1,015, — w Węgrzech jeden na 750, w Norwegii jeden na 732, a w Rosyi jeden ślepy na sto widzących.

* *Polaków* będących na robocie w prowincyi saskiej w miejscowości Gomnern, spotkała 7go bm. wielka nieprzyjemność ze strony Niemców, których widocznie różne nieusprawiedliwione wycieczki podnoszone przeciw Polakom przy obradach nad wnioskami antipolskiemi roznamiętniły. Niemieckie gazety opisują ów napad na spokojnych robotników polskich jak następuje:

„Około 50 młodych kantonistów, którzy w dniu 7 bm. przybyli do stawki do Gomnern w prowincyi saskiej, rozpoczęło sprzeczkę z mieszkającymi tam Polakami. Przy bramie ulicy Solnej (Salzstrasse) powstała formalna bitwa (Schlacht). Okna i pomieszkania Polaków ucierpiały mocno. Napastnicy rzucali wielkiemi kamieniami na Polaków i zburzyli wszystkie szyby w ich oknach. Niektórzy z rozwścieklonych wtargnęli uzbrojeni w wielkie kije z tyłu do pomieszkań Polaków. Tu raniono nożami Polaków a między nimi także kobiety. Nagle padł z domu Wegge strzał, który dwóch napastników zranił. Dopiero po długiej walce rozeszli się wzburzeni ludzie.“

* *Męztwo* braciszka Szmurły. Skutkiem niezwykłych śniegów tegorocznych klasztor Franciszkanów pod Aarau, na Kreuzbergu, zasypanym został. Biały całun, wysoki na 7 metrów, pokrył sąsiednie góry. Tym razem rodak nasz, braciszek Szmurło, od lat 24 w zakonie przebywający, wybrał się celem niesienia pomocy ludności okolicznej, a w szczególności podróżnym. Trzydniowa wycieczka przyniosła nieszczęśliwym pożądany owoc, otrzymali bowiem żywność. Szmurło jednak do klasztoru nie wrócił i przed kilku dniami zwłoki jego znaleziono rozbite pomiędzy skałami. Prawdopodobnie zatraciwszy ślad drogi, załamał się na jednej ze ścieżek i nagrodę za trudy znalazł w bohaterskim zgonie.

* *Gdzie nas nie ma?* Między ofiarami krwawych zaburzeń robotniczych w Belgii spotykamy nazwisko Polaka Józefa Wielińskiego.

Rodak nasz własnemi piersiami zasłaniał wstęp anarchistom do kasy w fabryce hutniczej w Biereson, gdzie pełnił od lat kilkunastu obowiązki wice dyrektora. Wieliński wstrzymując szalejącą tłuszczę, dał czas samemu oficyaliście unieść poważną gotowiznę, z którą ten szczęśliwie drugiem wyjściem zdołał się wydostać.

Wdową i dziećmi po Wielińskim postanowił się zająć właściciel fabryki. Wiadomość powyższa pochodzi od siostry poległego rodaka, zamieszkałej w Warszawie, która odebrała list od bratowej, znajdującej się obecnie w Brukseli.

* Dawniejszy bankier Józef Kuhn w Detroit, przez którego bankructwo wielu straciło swe oszczędności dwa lata temu, został stawiony przed sąd i uznany winnym szalbierskiego oszustwa, w drugim procesie nie mogli się członkowie sądu sprzysiągłych ujednać; w trzeciem zaś został Kuhn uznany niewinnym.

* Na pociągu szczególowym Chicago Milwaukee i St. Paul kolei, robiono próbę z nowym przyrządem wynalezionym przez Edisona, za pomocą którego można wysełać i przyjmować telegramy na pociągu będącym w biegu. Próba wypadła wyśmienicie, pomimo iż pociąg pędził szybkością 35 mil na godzinę.

* W różnych miejscowościach rozpoczęły strajki dzieci szkolne, żądając, aby nauczyciele lub też zarząd szkoły zmniejszył liczbę godzin nauki. Strajki te kończą się zwyczajnie za napomnieniem ojcowskiem, któremu towarzyszą plagi.

* Nareszcie położono ostatni kamień podnóżka statuy wolności, wykonanej przez Bartholdy'ego, na Bedloe Island N. Y. Posąg zostanie następnie ustawiony i odsłonięty w dniu 3 września, rocznicę traktatu paryzkiego, w którym to dniu niepodległość Stanów Zjednoczonych została uznaną.

Pół żywi tylko.

Istnieje wielu mężczyzn i niewiast, którzy że tak powiemy, są tylko pół żywi, t. j. mają rzadko kiedy apetyt albo też wcale nie, są nerwowymi, słabymi, niespokojnymi i mają różne niezliczone pomniejsze bóle i dolegliwości. W obec silnej, bujnej żywotności zdają się być pigmejczykami. Osoby takie lubią często napełniać się różnemi dozami, połykając w przeciągu roku tyle lekarstw ile możnaby zatoczyć aptekę zwyczajnych rozmiarów. To naturalnie przeszkadza im osiągnąć cel, do którego dążą t. j. odzyskanie zdrowia i siły. W jak zupełnie innym znajdowaliby się stanie, gdyby zdrowia szukali u prawdziwego źródła żywotności! — HOSTETTER'S STOMACH BITTERS — bo wtenczas siła wróciłaby do osłabionego ich ciała, rumieniec zdrowia zaś do blednych ich lic, drżący i niepewny ich chód stałby się pewnym i elastycznym, apetyt, najpożądańsza przyprawa, byłby takim, iż dzienny ich pokarm gustowałby im, chociaż żby był pospolitym a wzmacniający sen ukoronowałby pracę ich dzienną.

Humor i prawda.

Złota młodzież i stara panna. Złota młodzież zobaczywszy przechodzącą trotoarem starą pannę odezwała się: „Usuńcie się, bo idzie stara panna“. — Ta zaś w tej samej chwili odrzekła: "Mleko na wąsach, a sieczka w głowie, więc się usuńcie starszej osobie.“

— Profesor pewien, ojciec 17 dzieci, napotyka na ulicy płaczącego chłopca. „Cóż ci to chłopcze?“ pyta się. „Zabłądziłem.“ „Chodź ze mną do mego domu a potem będę się starał wywiedzieć, gdzie twoi rodzice mieszkają.“ Przyszedłszy do domu mówi do żony: „Prowadzę ci gościa, kochanie Spotkałem go na ulicy.“ Proteso. rowa: „Ależ Janie! Janie! Jakiś ty roztargniony. Przyprowadziłeś przecie własnego twego syna.“

— Małżonek, który się był pokłócił ze żoną wlazł pod łóżko. „Wyłaź ty łotrze,zawadyjsko "szelmo,“ zawołała rozjątrzona połowica. „Nie pani, nie wyjdę. Pokażę ci, że jestem panem w własnym swoim domu.“

— *Oszczędność.* Gospodarz przywozi z miasta nowy kalendarz. Żona zobaczywszy woła: Oj marnotrawco, poco było kupować, wszak nasz kalendarz zeszłoroczny jeszcze jak by nowy, mógł i na ten rok wystarczyć.

— *Niezawodny środek.* „Coby tu zrobić, księże proboszczu, żebym mogła mieć pewność, że ten co się ze mną ożeni, weźmie mnie dla mnie samej, nie dla posagu?“— „Oddaj pani posag biednym, a ten, kto w ówczas poprosi o twoją rękę, z pewnością uczyni to z miłości.“

W. BUDZYNSKI,

11 Carlisle Street
Pomiędzy Washington i West ul.
NEW YORK.

AGENTURA

Okrętowa, kolejowa i interes WEKSLOWY
Wyrabia karty okrętowe
na parowce Bremeńskie, Hamburgskie, Rotterdamskie i Amsterdamskie.

Bilety kolejowe na wszystkie punkta Stanów Zjednoczonych i Europy.

☞ Kto nie ma papierowych pieniędzy a nie może wykupić „Money Order“, niech przyśle należytość lub Gazetę wartość w markach pocztowych (Post stamps), których może kupić na każdej poczcie.

KATALOG KSIĄŻEK

drukowanych w drukarni „Gazety Polskiej“
WŁ. DYNIEWICZA,
W CHICAGO.

1. POŚREDNIK POLSKO ANGIELSKI, książka dla Polaków w Ameryce dla łatwego nauczenia się po angielsku z objaśnieniem każdego wyrazu jak się ma wymawiać; wypracował W. Dyniewicz, przejrzane, poprawione i znacznie powiększone a mianowicie dodane są rozmowy i różne listy w polskim i angielskim języku ..... c. 65
2. ŻÓŁTY GENERAŁ, z opowiadań wieczornych spisane przez Wł. Łozińskiego ..... c. 40
3. KSIĄŻKA DO NABOŻEŃSTWA zajmująca 400 stronic drobnego druku, zawierająca nabożeństwa na każdy dzień całego roku, do Mszy św., Spowiedzi, Komunii, Litanie, Nieszpory świętecke, Drogę krzyżową, o pieśni łacińskich, 42 pieśni polskich, Kalendarzyk itd. wydanie dla kobiet ..... c. 75 1.50
4. DZIALI I CZARNI, powieść z życia Litewskiego skreślił Jan Sygma ..... c. 25
5. GAŁĄZKA CIERNIOWA, powieść przez Pauling z L. Wilkońską ..... c. 40
6. PIĘĆ P. MINUS JEDNO R. Wielka Ramota ze wspomnień ojczystych, spisana przez Jul. Horalina ..... c. 40
7. KWIAT NIEWINNOŚCI, książeczka do nabożeństwa dla dzieci, osobne wydanie dla chłopców i osobne dla dziewcząt po ..... c. 25
8. ŻYWOT GENOFEFY powieść moralna bardzo wzruszająca z starożytnych czasów .. c. 30
9. ELEMENTARZ POLSKI, czyli nauka czytania, pisania i rachowania dla szkół katolicko polskich w Ameryce, wypracował W. Dyniewicz ..... c. 10
10. MAŁY ELEMENTARZYK Polski wypracował Wł. Dyniewicz ..... c. 8
11. KATECHIZM dla szkół katolicko polskich w Ameryce ..... c. 8
12. PIĘKNA HISTORYA o cierpliwej Helenie córce króla Antoniusza ..... c. 15
13. BOŻANIEC ŻYWY, czyli rozmyślania ś. w modlitwami na cały tydzień, powiększony kilku pieśniami do Matki Boskiej ..... c. 30
14. LUDZIE LEŚNI i Wieszcze dzieci ..... c. 5
15. WYPRAWA NA SYBIR I OSTATNIE CHWILE SZPIEGA przez Alex. Bednawskiego c. 5
16. KLUB KSIĘŻ. POLSKA W WARSZAWA DNIA 6 KWIETNIA 1 BOLESŁAW PIERWSZY, król Polski, przez Alex. Bednawskiego ..... c. 8
17. WYPRAWA PO ŻONĘ, według opowiadania starego organisty Franciszka Gączarzewicza, spisał Paweł Gawrzyjelski ..... c. 10
18. ARYE POLSKIE, zebrane dla Polonii w Ameryce przez W. Dyniewicza ..... c. 25
19. POWINSZOWANIA dla rodziców i innych drogich osób ..... c. 20
20. PROROCTWO Michalay, królowej ze Saby c. 15
21. SENNIK, czyli wróżenie ze snów ..... c. 15
22. ŻYWOT św. Wincentego a Paulo ..... c. 10
23. DOKĄD IDZIESZ ..... c. 5
24. LISTEK WŚRÓD BUKZY, epizod z wojny francuzko-pruskiej ..... c. 10
25. MYNHAUSEN nowy, ten z długim nosem, czyli dziwaczne podróże i figle ..... c. 10
26. HRABIA PAROBKIEM U KMIECIA, powieść wyciągnięta z Ramot Ramotków Wilkońskiego ..... c. 10
27. JAN ORLIK, znalezione

4

6 MAJA 1886

South Bend, Ind.

TEATR POLSKI dzieci ze szkoły św. Jadwigi i także członków towarzystwa św. Cecylii w South Bend odbędzie się w dniu

6-go Maja b. r.,

w czwartek wieczorem, w sali

GOOD'S

Opera House

Odegrane będzie:
Przez dziewczęta:
„MAŁA ZŁODZIEJKA“
—i—
„LENIWA WŁADZIA“.
Przez chłopców:
„BEREK ODPIECZĘTOWANY“.
Przez członków Tow. św. Cecylii:
DZIECI W JASKINI ZBÓJCÓW.

☞ Czysty dochód z tego obrócony będzie na korzyść szkoły św. Jadwigi w South Bend, Ind.

Kasa otwarta będzie o god. 7.

Do wspólnego udziału zaprasza

17—18 KOMITET.

TEATR AMATORSKI
Tow.
Polskich Krawców
odbędzie się
w sobotę, 8 maja 1886
w Aurora Turn Hali
róg Huron & Milwaukee Ave.
Odegranem będzie
DZIECI
—w—
JASKINI ZBÓJCÓW
Dramat w 3 aktach
przez ks. Thibaut, S. J.
Wstępne **35** c.
Dla dzieci niżej 12 lat 15 c.
Po przedstawieniu
BAL!
Do licznego współudziału zaprasza
Komitet.
(17—18)

TEATR AMATORSKI
Towarzystwa
Jana III Sobieskiego
odbędzie się
w Niedzielę dnia 9go Maja 1886 roku w Hali na rogu Centre Ave. i 18tej ulicy.
Odegrane będzie:
Sobieski pod Wiedniem,
Tragedya w 5 aktach,
przez K. K.
Początek o godz. 8mej wieczorem
Kasa otwarta o godz. 7mej.
Cena biletu 35 centów.
Dzieci niżej lat 12tu 15 c.
Po skończonem przedstawieniu
BAL!
Do licznego współudziału zaprasza jak najuprzejmiej
Komitet.
(16—18

HURA!! HURA!!
WIELKA
wycieczka i Pic - Nic
Tow.
Kazimierza Wielkiego
KRÓLA POLSKIEGO
do **Norwood Parku**
w Niedzielę dnia 30go Maja 1886
Pociąg opuści dworzec
C. & N. W. Ry.
kolei żelaznej o godzinie 9tej z rana i zatrzyma się na
Division str. i Clybourn Place.
Cena Ticketu 35 centów
Niżej lat 15—20 „
Ticketów można dostać u ob. F. Groenwalda 183 W. North Ave. i też w sam dzień piknikowy na Depot na Division str. i Clybourn Place przy karach.
Do współudziału zaprasza wszystkich Rodaków
Komitet.

Założone w roku **1870.**

JOSEPH A. STOLBA & CO.
Rytownicy i mincarze (Die Sinkers and Stencil Cutters)
No 6 South Clark Str., Chicago.
FABRYKANCI
Stępli, pieczęci mosiężnych i stalowych, żelazek do znaczenia, godeł, blach do drzwi (door plates), tak nazwanych „baggage and pool checks, pieczęci dla notaryuszów i korporacyi, jako też gumowych (rubber stamps), etc. etc.
(March 25—87)

BLUM & BLUM
Niemiecki i Polski Adwokat, R. 25, 95 Dearborn str. Chicago. Biuro otwarte od 2 do 5 po południu.
(Aug. 1—86.)

Niniejszem ogłasza się, iż do Stanu Minnesota potrzeba kilku księży polskich lub też studentów teologicznych. — Mający więc chęć pracowania w Stanie Minnesota, raczą się zgłosić do ks. D. Majer, 241 Charles Str., St. Paul, Minn., North America. —

Przedewszystkiem pożądani są studenci teologiczni, głyż ci w czasie swego pobytu w Seminaryum mieliby sposobność i czas obeznać się z językiem angielskim i stósunkami tutejszemi.

Ks. D. Majer.
(x)

DRUKARNIA
Gazety Polskiej
CHICAGO.
Wykonuje wszelkie prace w zakres drukarski wchodzące, jako to:
Książki, Broszury, Konstytucye Afisze, Cyrkularze, Kwity kupieckie, Bilety, i t. p. we wszystkich głownych językach.
Adresować
W. DYNIEWICZ,
CHICAGO, ILL

Większa gorycz, aniżeli śmierć.

— przetłomaczył —
J. WŁA. STUDNICKI
z Long Branch, N. J.

Ciąg dalszy.

„Ale ty nie rozumiesz mnie,“ rzekł Wolfram. „Dziecko to będzie miało sto razy lepiej, jak teraz ma. Oddam go na wychowanie do pewnej bezdzietnej familii, która go będzie kochała jakby własne dziecko. Dam go później wykształcić we wszystkich naukach tak, aby się stał sławnym człowiekiem — lecz ty musisz go zapomnieć. Nie sprzeciwiaj się jego szczęściu. Oddaj go, a będzie z niego wielki i bogaty człowiek, zatrzymaj go, a będzie z niego tylko robotnik. Rozważ sobie sprawę dobrze, nim jego szczęście zrujnujesz.“

„Wolframie, bądź litościwym,“ zawołała z boleścią w sercu. „Nie mogę, nie śmiem tego uczynić, zarzucałabym sobie zawsze, że go sprzedałam za pieniądze.“ Hrabia nie wiedział co odpowiedzieć, wydobył nareszcie te słowa: „Najmilsza! nie chcę cię łudzić mojemi pieniędzmi i gruntami, lecz ty masz być ich panią i będziesz opływać w dostatkach i rozkoszach.“

Ona spuściła tylko głowę i całą jej odpowiedzią było: „Moje dziecko! moje dziecko! moja ty biedna sieroto.“ „Najmilsza,“ rzekł znów hrabia, „nie wiesz jak piękną jesteś; dla twej piękności będzie cały świat leżał u twych stóp; jak miejsce twoje zajmiesz w tym świecie, poznasz całą wartość twej piękności“.

Lecz całą jej odpowiedzią było: „Moje dziecko, moje dziecko, moje opuszczone, osierociałe dziecko!“

I długo jej jeszcze powiadał o zaszczytach i przyjemnościach, jakie będzie miała, jak społem będą podróżowali do Szwajcaryi, Włoch i krajów południowych — jaką korzyść odniesie sam Leon, że mu zapisze cały jeden majątek, lecz odpowiedzią jej było: „Na miłość Boga, nie dręcz mnie Wolframie, dziecka swego nie mogę się zaprzeć!“

Widząc, że wszystkie nalegania nie pomagają, rzekł nareszcie: „To co nazywasz miłością, jest tylko samolubstwem bo sama odpychasz szczęście swego dziecka. Lecz nie chcę cię dłużej dręczyć. Wybieraj między mną a nim, miłością moją i miłością jego. Zgodzę się na twój wyrok; jeżeli wybierzesz jego, to — już mnie więcej nie zobaczysz. Pozostawiam ci trzy dni do namysłu. Bywaj zdrowa.“ To mówiąc uścisnął ją, pocałował i — znikł.

Pozostała sama. Nie wiedziała sama, jak się do domu dostała. Różne myśli roiły się w jej głowie. W pierwszym dniu postanowiła nie opuszczać swego dziecka. Obsypywała go pocałunkami i ściskała co chwilę. Gdy słońce zaś zniknło po za horyzontem, gdy zapadł zmrok i piękny księżyc okazał się na niebiosach — gdy nadeszła chwila zwyczajnej schadzki — odezwała się w jej sercu tęsknota za Wolframem. Cóż znaczyło obecnie jej życie bez niego? Tęskniła za jego spojrzeniem, za jego głosem, za jego krokiem. „Jakże ja mam żyć bez niego!“ zawołała pełna rozpaczy.

W dniu trzecim straciła zupełnie odwagę. Zdawało jej się, że nie żyje. Nic ją nie zajmowało: ni błękitne niebo, ani piękne góry, ani też zielone doliny. W sercu jej jedynie przeważała miłość dla Wolframa; chciałaby go jak najprędzej widzieć i serce swe zaspokoić jego widokiem. Lecz o Leonku nie mogła także zapomnieć. Nie mogła zrozumieć, iżby Wolfram mógł być tak okrutnym, tak twardego serca, aby ją chciał rozłączyć na zawsze od dziecka. Wiedziała dobrze, że mężczyzni są zazdrośni — lecz niepodobieństwo przecież było, aby Wolfram był zazdrosnym na to dzieciątko. „Chce mnie tylko doświadczyć,“ pomyślała sobie. „Tak, chce mnie tylko wystawić na próbę“.

Tej idei chwyciła się tak samo, jak tonący chwyta się brzytwy. Wystawiała sobie, że Wolfram odbierze jej dziecko tylko na krótki czas, na kilka tygodni i odda go przy ślubie. W sercu jej wstąpiła znów nadzieja. Wyobrażała sobie zarazem, jak to dobrze będzie jej synowi gdy zezwoli choć na chwilowe rozłączenie, jak mu na niczem zbywać nie będzie, jakie będzie miał wygody, jakie będzie pobierał nauki i jak wielkim może się kiedyś stać człowiekiem Gdyby zaś się nie chciała z nim wcale rozstać — to co? Potrafiła go wprawdzie wyżywić i ubierać, póki był dzieckiem; lecz kto będzie się nim zajmował, gdy dorośnie?...

Nad wieczorem trzeciego dnia przybył do niej Wolfram. Przez cały czas tęsknił za nią tak samo, jak ona za nim. Lecz miłość jego dla niej nie zdołała naruszyć postanowienia rozłączenia matki od dziecka. Ona zaś łudząc się nadzieją, że to tylko próba na którą ją Wolfram wystawia, i że syna swego w niezadługim czasie znów zobaczy, zezwoliła na rozstanie.

Ciąg dal. nast.

Ostatnie Wiadomości.

Berlin, 3 maja. Powiadają, że rząd grecki zgodził się na żądanie wielkich mocarstw.

Detroit Mich., 3 maja. Donoszą nam z Tekonscha, Mich. Dzisiaj rano zabił 73 letni farmer Ranodyne Shedd swoją żonę siekierą, następnie odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru.

Chicago, 5 maja. Anarchiści i socyaliści korzystają z ruchu robotniczego i buntują każdego, gdzie tylko mogą. Stacya policyjna na Desplaines ulicy przedstawiała każdemu w wtorek na wieczór widok szpitala. 33 policyantów zostało rannych. Policyant Jan Degan zabity. Trzech innych policyantów nie przeżyje dnia dzisiejszego.

Socyalistów padło kilku także. Nazwiska ich nieznane. Spies i jego pomocnicy, którzy wywołali rozruch, ulotnili się.

☞ Rozpoczął się ruch ośmiogodzinnej pracy. Dostaliśmy różne sprawozdania. Dotychczas nie wiadomo, czy robotnicy zwyciężą czy też pracodawcy. Skoro rzecz będzie wyświetlona jak się należy, zdamy sprawę.

☞ Rycerze Pracy! Poniedziałek okazał nam, że nie stósujecie się do prawideł naszych. Czyż rozruch ten u McCormicka był potrzebnym? *Jeden człowiek zabity* i jedenastu rannych.

W fabryce McCormicka zaszły w poniedziałek rozruchy. Wynikiem ich było, że Józef Wojdzik został zabity i następujący robotnicy ranni: Ignac Urban, Franciszek Koesling, Teodor Klapka, Józef Szuki, Jan Potolski, Antoni Szaniec, Wojciech Supitar, Huhg McWinter, Antoni Stunak, Michał Watusa i Tomasz O'Connell.

☞ Dzień wczorajszy t. j. wtorek był niespokojnym, zwłaszcza w południowo-zachodniej części miasta. O godzinie pół trzeciej rozpoczęły się rozruchy. Kule padały jak grad. Mike Granger, tajny policyant, został napadnięty i prawie zabity. Policyant Jan Strony został raniony w rękę kulą.

Nie znał jej. W tych dniach przybył człowiek pewien z Dakoty. Na dworcu czekało nań kilku przyjaciół; wszedł z nimi w rozmowę. Poczciwy pewien Ajrysz (Irlandczyk) usłyszawszy, że mowa o Dakocie, potargnął przybysza za surdut i rzekł: „Toście byli w Dakocie?“ „Tak, tak!“ To bardzo pięknie z waszej strony. Nie widzieliście tam mojej córki? Nazywa się Watsonowa, pani Watsonowa!“

„Myślę, że nie!“ odrzekł nowo przybyły z miną nie bardzo zadowoloną, lecz Ajrysz prowadził swoje dalej:

„Lecz ona jest w Dakocie. Przeprowadziła się do Dakoty jeszcze w roku ubiegłym.“

„Niewidziałem jej.“

„Przejechaliście może obok domu, w którym niewiasta gwizdała.“

„Nie“!

„O, Sara umie gwizdać, lecz może być, że jej nie słyszeliście. Ale widzieliście z pewnością kobietę która młóciła swego męża?“

„Nie widziałem“!

„Nie? By golly— Sara i jej mąż biją się co drugi dzień, a to jak się należy! Ale z pewnością słyszeliście niewiastę przeklinającą kogoś w żywe kamienie, jak się to mówi“:

„Także nie!“

„Well sir, Sara umie przeklinać, a przytem krzyczy tak, że ją słychać w odległości pół trzeciej mili. Ale widzieliście kobietę walającą się w błocie z fajką w ustach?“

„Nie“!

„To pozwólcie sobie powiedzieć, panie, żeście wcale w Dakocie nie byli.“

„Byłem — nie zapominajcie przyjacielu, że Dakota jest niezmiernie rozległą i wielką.“

„Wielką! A choćby była tak wielką jak cały „Oirland“ (Irlandya)! Gdybyście stali na jednym końcu państwa, a Sara na drugim, tobyście słyszeli, jak ona woła swego męża na obiad. Niezawodnie nie dosłyszycie dobrze, nieprawdaż?“

I Ajrysz, zmierzywszy przybysza pogardliwym wzrokiem, dumnym krokiem poszedł dalej.

Do sprzedania
LOT, DOM, GROCERNIA, KON, WÓZ
pod 550 Elston Avenue, blizko Rolling Mill.

---

120 AKRÓW
dobrego gruntu w Adam powiecie, w Wisconsinie, tylko 4 mile od miasta powiatowego, w pobliżu szkół, młyna i piły, nabyć można za nadzwyczajnie nizką cenę, gdy za 250 dol.
Wszelkie objaśnienia udzieli w polskim języku
American Farm Land Co.
99 Kinzie Str. Chicago Ills
W Niedzielę ofice otwarty do 1szej

Zawezwanie

do przedpłaty na trzeci rocznik
TYGODNIKA
Powieściowo - Naukowego.

Ha! powie niejeden może,: prawie jeszcze dwa miesiące do 1 lipca, a już woła aby mu prenumeratę przysłano. Tak! ale mamy do tego ważną przyczynę. Chcielibyśmy bowiem **Trzeci Rocznik Tygodnika Powieściowo-Naukowego** ozdobić **Rycinami**. Że zaś ryciny wymagają nie tylko wielkiego nakładu, ale że i potrzeba czasu do ich wykonania, dla tego życzylibyśmy wiedzieć aż do **1 czerwca**, czy będziemy mogli dać takowe wykonać. Sądząc że setki listów pochwalających **Tygodnik Powieściowo-Naukowy** nie były czczem tylko kadzidłem, ufam iż Rodacy raczą się jak najprędzej zgłosić po trzeci rocznik.

sługa
W. Dyniewicz

POŻAR! POŻAR!
Najlepszy zagasiciel ognia w świecie, który jest pożądanym od każdego.
Lewis'a
zagasiciel ognia.
265 — 5 Ave.
CHICAGO.
Potrzebujemy agentów. (17—18)

PIERWSZE POLSKIE STUDIO
LITOGRAFICZNE
Józefa Kwaśniewskiego
— w CHICAGO —
Wykonuje wszelkie prace wchodzące w zakres litografii — jako to: portrety — wszelkie obrazy — kościelne i narodowe — tak kredkowe jako i w kolorach — dyploma dla towarzystw, etykiety kupieckie (labels) karty anonsowe (Show cards);— jak również wszelkie prace wchodzące w dział grawierczy tak na drzewie — jako też płytach kamiennych — zarazem podejmuje się wykonywania obrazów olejnych do ołtarzy itp.
Polecając się łaskawym względom Rodaków, uprasza się o przesyłanie wszelkich korespondencyi.
pod adresem
J. Kwaśniewski
532 Noble str. Chicago Ill.

Na wygnańców polskich pod zaborem pruskim złożono w Redakcyi Gazety Polskiej:

F. Świegocki, Wasbington,	$1.00
P. Józefica Szymanowska, ,,	1.00
John Baum (Niemiec), ,, ,,	1 00
K. Saiman (Amerykanin) ,,	25
Polacy w Silver Lake Minn.	25.00
Razem	27.75
Z poprzedniego	185.45
	214.20

Wysłano poprzednio dol. 185. 47½ czyli marek 765; obecnie wysłano 26.67½ czyli 110 marek, ogółem $212.15 czyli 875 marek; pozostaje do wysłania $1.05.

W Sobotę 1 Maja umarł najukochańszy nasz syn,
Władysław Karłowski
liczący zaledwie lat 4, o czem krewnym i znajomym donoszą w smutku pogrążeni rodzice
Wiktor Karłowski
Maryanna z Klijewskich Karłowska.

BUYERS GUIDE
(Przewodnik kupujących) jest wydawanym w marcu i wrześniu każdego roku. — 280 stronic 8½ x 11½ cala z przeszło 3,500 ilustracyami—cała galerya obrazów! Podaje ceny hurtowne wprost dla kostumerów wszystkich towarów dla potrzeby osobistej lub familijnej. Wskazuje jak zamawiać towary i dodaje dokładną cenę wszystkiego, co potrzebujecie, jecie, pijecie, nosicie lub czem się zabawiacie. Nieocenione te książki zawierają informacye zebrane z targów całego świata. Przesłemy kopie tej książki darmo za odebraniem 10 centów dla zaszczenia przesyłki pocztowej. Spodziewamy się, że się do nas udacie.
Z szacunkiem.
MONTGOMERY, WARD & CO.,
227 i 229 Wabash Av., Chicago, Ill.
July 15—'86.

Listy polskie na poczcie.

932	Augustin Jan	1075	Kroch Henry
944	Beinstein H.	1080	Kupz Franc
941	Belschan F.	1084	Laugkiocz O.
949	Bindle O	1094	Luczak Andrzy
943	Bereznowski J.	1095	Maclejewski A.
958	Brosuck E.	1103	Mentkowska R.
969	Bielkowsy A.	1110	Mikucki F.
967	Danielowski J.	1124	Porzeink G.
977	Ciben Mery	1125	Rade
983	Cyt M.	1126	Rumifski D.
992	Czardzik Edward	1133	Rybicek Jan
994	Gil Wojciech	1144	Schotacz Jan
998	Ginter Aug.	1149	Skarbek Jan
993	Gdowski Ignacy	1150	Sniderowski S. A.
1003	Grozalski Filip	1151	Sobolowski Józef
1005	Grunewald O.	1157	Strugata P.
1029	Hronada Józef	1159	Samasek Jakub
1032	Jzyk Józef	1160	Tworowski A.
1033	Jaeger Frank	1168	Trebacz K.
1040	Kadek Jan	1168	Wegner Emil
1044	Kasik Józef	1170	Weldauz August
1048	Kieca Wojciech	1179	Wojtalewicz Jan
1026	Kletika Józef	1180	Worlicek Franc
1067	Kozmicz Albert	1188	Zinesski Mery
1073	Krakowski Józef	1191	Zynka Anna

Wytnijcie to i schowajcie.

Wielkie bankructwo hurtowego składu bławatnego. Cały zapas musi być rozsprzedany częściowo, za rozporządzeniem sądowem, w 3 dniach. Z powodu bankructwa ogromny zakład ubiorów 253 & 255 State ul., będzie zamknięty przez 4 dni ażeby spisać cały zapas i przygotować się na wyprzedaż bankructwa. Ta wyprzedaż rozpocznie się w piątek 7 maja o 10 godzinie, w wielkim 6 piętrowym budynku 253 & 255 State ul., pom. Jackson & Van Buren ul., Chicago. Zapas składa się z ubiorów wartości blisko $250,000. Kapelusze i inne towary sprzedawane będą częściowo po 47 procent niżej od rzeczywistej ceny, ponieważ interes cały musi być zakończony do 7 maja. Powiedz podajemy kilka cen na pokazanie jak niezwykle niskiemi są i pamiętajcie, iż mamy tysiące rzeczy, o których tu wspomnieć nie mamy miejsca ubiór męzki $3.53, gwarantujemy iż wart jest $13 albo zwrócimy pieniądze. Ubiór ten jest najpóźniejszej mody, z dobrej materyi. Ubiór można mieć w domu przez 5 dni a jeżeli nie będzie popławiony i w przeciągu 5 dni nie będzie wam się zdawał wart $13.00 to gwarantujemy zwrócić każdego czasu $3.53 i przez zakończeniem się sprzedaży. Śliczna para spodni męzkich $1.21 zrobione z dobrego materyału i gwarantujemy wartość $4.00, lub pieniądze zwrócicmy. I jeżeli myślicie że nie są warte $4.00 to zwrócimy każdego czasu $1.21 przed zakończeniem się sprzedaży. Extra dobrego gatunku ubiór męzki po $5.99, z najlepszego matingalu i gwarantujemy iż warte jest najmniej $16.00. Extra fine z niebieskiego materyału ubiory całkiem wełniane, i tysiące innych, których niepodobna nam wymienić. Kapelusze dla mężczyzn po 99c. wyrabiane z najlepszego materyału i w najlepszym stylu; gwarantujemy wartość $3.00. Piękne białe koszule 33 c., gwarantujemy wartości $1.50. Extra dobre parzyskie 98 c. wartość 2.50, i tysiące innych przedmiotów, które muszą być sprzedane w przeciągu 5 dni po nadzwyczajnie niskiej cenie pod No. 253 i 255 State ul. pomiędzy Jackson i Van Buren ul., Chicago. Pamiętajcie tą wielką sprzedaż bankrutową w piątek 7 maja, o 10 godz. i musi się skończyć w 5 dniach. Stanowczo nie sprzedamy żadnych towarów aż w piątek 7 maja, o 10 godzinie. Skład otwartym będzie do godziny 9.

KSIĄŻKI
Dla Szkół Polskich w Ameryce
wydane przez
WŁ. DYNIEWICZA,
532 NOBLE UL., — — CHICAGO, ILL.

1. ELEMENTARZ MAŁY
czyli Pierwsza Nauka Czytania, Pisania i Rachowania, przez W. Dyniewicza c. 8
— w mocnej oprawie — — — — — — c. 12
2. ELEMENTARZ POLSKI
czyli Nauka Czytania, Pisania i Rachowania, z nauką pisowni i gramatyki, przez Wł. Dyniewicza, w mocnej oprawie — — — c. 25
3. PRZYJACIEL DZIECI
czyli Książka do Czytania; zastosowana dla szkół polskich w Ameryce c. 40
4. KATECHIZM POCZĄTKOWY
Rzymsko—Katolicki — — — — — — c. 5
— w mocnej oprawie — — — — — — c. 8
5. KATECHIZM RZYMSKO-KATOLICKI
(mały) — — — — — — c. 8
— w mocnej oprawie — — — — — — c. 12
6. KATECHIZM RZYMSKO-KATOLICKI
(większy) w mocnej oprawie — — — c. 25
7. HISTORYA ŚWIĘTA
czyli Dzieje Starego i Nowego Testamentu (mniejsza) w mocnej oprawie c. 12
8. DZIEJE STAREGO I NOWEGO TESTAMENTU
czyli Historya Biblijna, ułożona dla szkół katolickich, z 100 obrazkami i mapą ziemi świętej, w mocnej oprawie — — — — c. 40
9. GRAMATYKA POLSKA
ułożona przez Teodozego Sierocińskiego, profesora języka polskiego i literatury. Drukowana dla szkół polskich w Ameryce z wydania trzynastego, w mocnej oprawie — — — — — — c. 25
10. ARYTMETYKA
czyli Książka Rachunkowa, podług arytmetyk amerykańskich opracował K. W. Dyniewicz, w mocnej oprawie — — — — c. 35
11. LISTOWNIK
dla szkolnych dzieci, uczący pisania listów z dodatkiem powinszowań c. 25
12 DZIEJE NARODU POLSKIEGO
ozdobione 78 obrazkami w mocnej oprawie po — — — c. 40

Teodor J. Wikaryasz,

POLECA
SWÓJ
Skład krawiecki
JAKO I TEŻ
gotowych ubiorów męzkich, bielizny (koszul wierzchnich i spodnich,) kołnierzyków, krawatek, kapeluszy i t. d.

Zarazem wykonuje wszelkie obstalunki na miarę.

Rewerendy i ubiory dla księży wykonuje starannie i w jak najkrótszym czasie.

Skład i pracownia znajduje się obecnie
2852 & 2854 ARCHER AVE, CHICAGO, ILL.
Pomiędzy BONFIELD & FARRELL Street.

UWAGA!
American Furniture Co.
sprzedaje
Meble, Kobierce, Ceraty,
piece i t. d.

taniej niż jakikolwiek inny skład w Chicago, za gotówkę lub na łatwą wypłatę.

Może opatrzyć Wasz dom we wszystko, co jest potrzebnem od sklepu aż do strychu o 25 procent taniej jak którykolwiek inny skład mebli w Chicago.

Jesteśmy jedynymi agentami dla słynnych
American Viena krzeset.
Mówi się po niemiecku.
EGGERS & MERAN własciciele.
92 & 92½ West Madison str.

J. A. MRAZ.
SALON SŁOWIAŃSKI.
Czesi, Polacy, Morawianie, Słowacy i każdy inny Słowian znajdzie u mnie zawsze jak najskorsza usługę, piwo świeże, wódkę dobrą a zresztą wszystko co się tyczy pierwszorzędnego salon'u.
663 Milwaukee Ave.

Ludwik Bœhme,
Skład broni palnej
jako to:
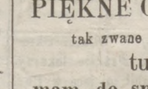
Strzelb i Dubeltówek, Rewolwerów; Prochu, Kul, Kapiszonów
wszelkich przyborów myśliwskich.
Również utrzymuje na składzie do drzwi zamki dzwonki, porcelanowe numery; rozmaite noże i przybory stołowe.
Uskuteczna wszelkie repcracye wchodzące w zakres puszkarski, ślusarski i maszynarski.
776 Milwaukee Avenue,
CHICAGO, ILLS.

PIĘKNE GOŁĘBIE
tak zwane
tumblers, —
mam do sprzedania —
z powodu zmiany pomieszkania, zgłosić się proszę co wieczór lub w niedzielę do
H. Janc
41 Tell Place

W KSIĘGARNI POLSKIEJ
W. Dyniewicza,
532 NOBLE Str. — — CHICAGO, Ill.,
jest do nabycia
ZBIÓR PIEŚNI
NABOŻNYCH KATOLICKICH
dla użytku kościelnego i domowego.
Zawiera:
52 msze, niszpory, 1102 pieśni z dodatkiem nieszporów łacińskich, jeszcze 4 więcej pieśni łacińskich i 28 pieśni za Polskę.
Obejmuje blizko 1100 stronnic wielkiego formatu na pięknym papierze i z wyzłacanemi tytulikami.
Dzieło to sprzedaje się po cenach następujących:
Oprawne w półskórek:
1 egzemplarz pocztą za $2.25
Całe w skórę: 1 egz. pocztą za $2.75
Całe w skórę i wyzłacane brzegi:
1 egzempl. pocztą za $3.25
Biorąc w większej ilości odstępuje się zwyczajny rabat.

Dr. Spork Apteka
bezpłatne „dispensaryum“. 322 W. Chicago Ave.
Wszystkie gatunki lekarstw patentowanych medycyn, można tutaj dostać, a rady, jak trzeba kupować lekarstwa i jak ich należycie użyć, zotaną udzielane chętnie bezpłatnie przez
Dr. Emily Spork.
(Weście ze sobą przyjaciela, który rozumie język angielski lub niemiecki).
Bezpłatne „Dispensaryum“.
322 W. Chicago Ave.
Dla dzieci i niewiast otwarte każdego dnia od 1 do 3 godziny. W tej aptece nie płaci się nic za rady i konsultacye, a małą tylko kwotę za lekarstwo. Choroby płci żeńskiej leczą się darmo; niewiasty potrzebujące pomocy lekarskiej płacą tylko za lekarstwo użyte przy aplikacyi „Dispensaryum“ to stoi pod kierownictwem dr. Sporka, damy mające wiele lat doświadczenia.
(march 11—87)

KARTY OKRĘTOWE
z wszystkich części Europy.
Osoby, jadące do Polski, lub chcące posłać po swych przyjaciół powinne udać się do
J.J. HAWELKI
głównego pasażerskiego ajenta Lake Shore & Michigan Southern Kolei, na linii, w biurze 1, przy VanBuren ulicy naprzeciw La Salle ul.; zapytajcie się, nim karty kupicie gdzieindziej.

Następujący Panowie są upoważnieni do zapisywania abonentów, odbierania obstalunków na książki, robienia kontraktów za anonse i odbierania pieniędzy za Gazetę, Tygodnik i za książki.

W Alberta, Minn. W. Wiśniewski i Fr. Spiczka.
—Anderson, B. B. Throop, pocztmistrz.
— Brooklyn'ie N. Y. T. Kornobys.
— Buffalo, N. Y. F. A. Górski, Jakob Johnson i J. Józef Majchrzycki.
—Berlinie, Wis. Marcin Warnke.
—Bay City, Walenty Wróbiewski i M. Stajkowski.
—Branson, Wincenty Lawniczak.
—Chicago. Stanisław Lauferski i Stanisław Budzbanowski.
—Cleveland, M. Konrad i P. G. Freeman.
— Clover Bottom Józef Pillot.
—Crosby i Duluth. Marcin Lepak.
—Czestochowie. August L. Zalontz.
—Dunkirk. J. Szubarga.
— Dubois. Bonifacy Ziarnik
—Detroit, Jan Lemka
— Erie Pa. Alojzy Nagowski.
— Freeland, Chas. C. Boczkowski.
—Grand Rapids, Mich., J. W. Napierała.
—Hazleton, Zygmunt Twarowski.
—Kansas City. J. B. F. v. Paradowski.
—Kewaunee. Jan Brzeziński.
—Lemont. Michał Nowacki
—La Salle. P. Bobkiewicz
— Louisville, Ky. Jan Richter.
—Mahanoy City. H. Lipski.
—Milwaukee Jakób Woźniak, Jakób Krygier i A. Kuehn.
—Minneola Lake, Minn., Józef Schulcz.
—Mount Carmel. W. Przybyliński
—Nanticoke, John Sosnowski.
—Newburgh, Jan Rydlewski.
—New York'u. J. Wm. Budzynski.
—Pittsburgh, Pa., Józef Rosiński i Wł. Szewczuga.
— W Poznanie, W. Dronsentowicz.
— Radom. A. Malinowski
—Scranton, Fr. Marcinkiewicz i Fr. Stryczyński.
—Shamokin, St. Wejna.
—Shenandoah, D. Szymański.
—St. Louis, Mo., Onufry Kozłowski.
—Ste. Jadwiga, Texas. M. Zielik.
—South Bend, Ft. Kowalski i J. Sosnowski.
— Stevens Point, Wis., Jan Kubisiak i W. Kiellszewski.
—Toledy, O., M Szwajkowski i Geo. J. Vollmayer.
—Wilkes Barre, Józef Czernik.
—Wilno, M. A. Mazany.
—Winona. Józef Jeżewski i Jan Anglewicz.

Hamburgsko-Amerykańskie
Pakunkowe Akcyjne Stowarzyszenie.

— pomiędzy —
New York'iem i Hamburg'iem
zatrzymującą się na podróży w tamte strone w *Plymouth* (dla Londynu) i w *Cherbourg'u* (dla Paryża), a podczas powrotu w *Havre* (dla Paryża, Shouthampton lub Londynu.)
DNIE WYJAZDU:
dwa razy TYGODNIOWO.
Z New Yorku: w czwartek i sobotę.
Z Hamburga: w środę i sobotę.
Z Havre: w wtorek.
Jest to najstarsza linia niemiecka, która pośredniczy pomiędzy Ameryką i Europą. Za ulubioną ta linią przemawia to, że od czasu swego istnienia przewiozła przeszło
1,250,000
pasażerów z wielkiem zadowolnieniem tychże.
Uznaną jest rzeczą, że strawy są wyborne
TANIE CENY.
Tykiety z jakiegokolwiek miejsca w Europie do jakiegokolwiek miejsca w Ameryce po najtańszych cenach.
Wygody dla pasażerów w kajutach niezrównane. Dla międzypokładowych bardzo wygodne.
Tykiety na podróż dotąd i napowrót w kajutach lub na międzypokładzie zawsze po jak najtańszych cenach.
Polski illustrowany Almanak zostanie każdemu przesłany darmo, kto się po niego zgłosi do jeneralnego biura w Chicago
Zgłosić się do:
C. B. RICHARD & CO.,
61 Broadway, New York, | *Cor. Washington & La Salle Chicago, Ill.,*
— lub do —
W. DYNIEWICZ,
532 Noble Str., Chicago, Ills.

B. STOBIECKA.
PRAKTYCZNA LEKARKA NA OCZY
675 Milwaukee Avenue,

Leczy także
Wszelkie inne choroby
Ma pokoje, urządzone dla pielęgnowania zamiejscowych chorych. W chorobach niebezpiecznych, trudnych wzywa pomocy jednego z najlepszych lekarzy w Chicago, z którym jest w połączeniu. Biednym rady udziela bezpłatnie.
Prosze podawać dobry adres, bo przez podanie niedobrego adresu, wysłane medycyny zwracają się i psują.

Felix Wodyński,
ARTYSTA
podejmuje wszelkie prace wchodzące w zawód rzeźbiarski, wykonuje je jak najstaranniej po cenach umiarkowanych. Wyrabia ołtarze, kaznodzice, konfesyonały w stylach rozmaitych i figury, jakie sobie kto życzy.
Wykonuje prace i oddawa ją gotową ze złoceniem i malowaniem lub tylko za zamówieniem. Wykonuje także rysunki własnoręcznie na wszelkie roboty kościelne. Adresować prosze do biora Red-Gazety Polskiej, 532 Noble str., Chicago.

Ceny Targowe.
(w składach hurtownych)
CHICAGO, 5go Maja **1886.**

Mąka, zimowa	5.25@5.50
"Minnesota wiosenna	4.00.@4.25
" " patent.	5.25@5.65
" żytnia	3.40@3.60
" żytnia w miechach	3 20@3.40
Pszenica No 2 buszel	80—81
" No 3 "	70—78
Kukurudza "	30@35
Owies	28@33
Żyto	62—63
Jęczmień	45@60
Wieprzowina, beczka	9.10@9.20
Smalec, 100 funtów	5.90@6.00
Masło zwykłe	6
dobre	15@18
śmietankowe	16@18
Ser	11
Jaja, tuzin	11
Siano, tuna tymotka No. 1	12.25
" " " No 2.	11.25
mięszane	9.00
preryowe	7.50—8.50
Kartofle, buszel	20@75
Nowe kartofle, pudło	1.00—3.00
Gęsi funt	5@9
Indyki "	11@12
Kury "	9@10
Kaczki, "	9@10
Żywe świnie	3.60@4.50
Owce	3.75@5.00
Krowy	20.00@45 00
Spiryt	1.14
Cytryny, pudełko	3.50@5 00
Bananas,	1.50—2.50
Pomarańcze, pudło	2.50—3.00
Jabłka, beczka	1.75@2.00
Jabłecznik (cider) beczka	4.00
Kawa, funt Java	21½
" Rio	12@15
Cukier, pat.-loaf, funt	8
" standard granulated	8
" standard A	7
" żółty	5@5½
Ryż, Carolina, funt	6@6½
" Louisiana	5¼@5¾
Wełna	14@34
Łój	3 @4
Cybula beczka	1.75— 2.00
Kapusta 100 główek	5.00—10.00
Gro